

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/1805

zo 14. novembra 2018

o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 1 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Únia si dala za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (2) Justičná spolupráca v trestných veciach v Únii je založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a justičných rozhodnutí, ktorá sa od zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999 všeobecne označuje za základný kameň justičnej spolupráce v trestných veciach v rámci Únie.
- (3) Medzi najúčinnnejšie prostriedky boja proti trestnej činnosti patrí zaistenie a konfiškácia nástrojov na páchanie trestnej činnosti a príjmov z nej. Únia je odhodlaná zabezpečiť účinnejšiu identifikáciu, konfiškáciu a opätovné použitie majetkových hodnôt pochádzajúcich z trestnej činnosti v súlade so „Štokholmským programom – otvorená a bezpečná Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich“ ⁽²⁾.
- (4) Keďže trestná činnosť má často nadnárodnú povahu, je na zaistenie a skonfiškovanie nástrojov na páchanie trestnej činnosti a príjmov z nej nevyhnutná účinná cezhraničná spolupráca.
- (5) Súčasný právny rámec Únie vo vzťahu k vzájomnému uznávaniu príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu tvoria rámcové rozhodnutia Rady 2003/577/SVV ⁽³⁾ a 2006/783/SVV ⁽⁴⁾.
- (6) Zo správ Komisie o vykonávaní rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV a 2006/783/SVV vyplýva, že existujúci režim vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu nie je úplne účinný. Uvedené rámcové rozhodnutia sa v členských štátoch nevykonávali a neuplatňovali jednotným spôsobom, čo viedlo k nedostatočnému vzájomnému uznávaniu a k cezhraničnej spolupráci, ktorá nie je optimálna.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. októbra 2018 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. novembra 2018.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2003/577/SVV z 22. júla 2003 o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 196, 2.8.2003, s. 45).

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 328, 24.11.2006, s. 59).

- (7) Právny rámec Únie v oblasti vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu zaostáva za najnovším legislatívnym vývojom na úrovni Únie a na úrovni jednotlivých štátov. Predovšetkým, v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁽¹⁾ sa stanovujú minimálne pravidlá zaistenia a konfiškácie majetku. Uvedené minimálne pravidlá sa týkajú konfiškácie nástrojov na páchanie trestnej činnosti a príjmov z nej, a to aj v prípade nevyhovujúceho zdravotného stavu alebo úteku podozrivej alebo obvinenej osoby, keď sa trestné konanie vo veci trestného činu už začalo, rozšírenej konfiškácie a konfiškácie majetku tretích osôb. Uvedené minimálne pravidlá sa týkajú aj zaistovania majetku na účely prípadnej následnej konfiškácie. Typy príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, by mali takisto spadať pod právny rámec týkajúci sa vzájomného uznávania.
- (8) V rámci prijímania smernice 2014/42/EÚ Európsky parlament a Rada vo vyhlásení uviedli, že účinný systém zaistovania a konfiškácie v Únii je neoddeliteľne spojený s riadnym fungovaním vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu. Vzhľadom na potrebu zaviesť v Únii komplexný systém zaistenia a konfiškácie nástrojov na páchanie trestnej činnosti a príjmov z nej, Európsky parlament a Rada vyzvali Komisiu, aby predložila legislatívny návrh týkajúci sa vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.
- (9) Vo svojom oznámení z 28. apríla 2015 s názvom „Európsky program v oblasti bezpečnosti“ Komisia konštatovala, že justičná spolupráca v trestných veciach sa opiera o existenciu účinných cezhraničných nástrojov a že vzájomné uznávanie rozsudkov a justičných rozhodnutí je kľúčovým prvkom bezpečnostného rámca. Komisia takisto pripomenula potrebu zlepšiť vzájomné uznávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.
- (10) Vo svojom oznámení z 2. februára 2016 týkajúcom sa Akčného plánu na posilnenie boja proti financovaniu terorizmu Komisia zdôraznila potrebu zabezpečiť, aby boli páchatelia, ktorí financujú terorizmus, zbavení svojich majetkových hodnôt. Komisia vyhlásila, že v záujme narušovania organizovanej trestnej činnosti, ktorou sa financuje terorizmus, je nevyhnutné zbaviť týchto páchatel'ov príjmov z trestnej činnosti. Na tento účel Komisia vyhlásila, že je potrebné zabezpečiť, aby sa všetky druhy príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu vykonávali v maximálnom možnom rozsahu v celej Únii prostredníctvom uplatňovania zásady vzájomného uznávania.
- (11) V záujme zabezpečenia účinného vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu by pravidlá uznávania a vykonávania týchto príkazov mali byť stanovené v právne záväznom a priamo uplatniteľnom akte Únie.
- (12) Je dôležité uľahčiť vzájomné uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu majetku stanovením pravidiel, podľa ktorých bude členský štát povinný bez ďalších formálnych náležitostí uznať a vykonať na svojom území príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané iným členským štátom v rámci konania v trestných veciach.
- (13) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky príkazy na zaistenie a na všetky príkazy na konfiškáciu vydané v rámci konania v trestných veciach. „Konanie v trestných veciach“ je autonómnym pojmom práva Únie, ktorý vykladá Súdny dvor Európskej únie bez ohľadu na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Tento pojem sa preto vzťahuje na všetky typy príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu majetku vydaných po konaní vo veci trestného činu, teda nielen na príkazy, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/42/EÚ. Vzťahuje sa aj na ostatné typy príkazov vydaných bez konečného odsudzujúceho rozsudku. Hoci takéto príkazy nemusia existovať v právnom systéme členského štátu, dotknutý členský štát by mal byť schopný uznať a vykonať takýto príkaz vydaný v inom členskom štáte. Konanie v trestných veciach by tiež mohlo zahŕňať vyšetrovanie trestného činu políciou a inými orgánmi presadzovania práva. Príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané v rámci konania v občianskych alebo správnych veciach by mali byť z pôsobnosti tohto nariadenia vylúčené.
- (14) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu, ktoré súvisia s trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/42/EÚ, ako aj na príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu súvisiace s inými trestnými činmi. Trestné činy, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by preto nemali byť obmedzené na obzvlášť závažné trestné činy s cezhraničným rozmerom, pretože článok 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) nevyžaduje takéto obmedzenie v prípade opatrení, ktorými sa stanovujú pravidlá a postupy týkajúce sa zabezpečenia vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

- (15) Spolupráca medzi členskými štátmi, ktorá je založená na zásade vzájomného uznávania a bezprostredného vykonávania justičných rozhodnutí predpokladá dôveru, že rozhodnutia, ktoré sa majú uznať a vykonať, budú vždy prijaté v súlade so zásadami zákonnosti, subsidiarity a proporcionality. Takáto spolupráca tiež predpokladá, že budú dodržané práva osôb, ktoré sú dotknuté príkazom na zaistenie alebo príkazom na konfiškáciu. Medzi takéto dotknuté osoby, ktorými môžu byť fyzické alebo právnické osoby, by mali patriť osoby, proti ktorým bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, alebo osoby, ktoré vlastnia majetok, na ktorý sa taký príkaz vzťahuje, ako aj akékoľvek tretie osoby, ktorých práva k takému majetku sú takým príkazom priamo dotknuté, a to vrátane dobromyseľných tretích osôb. O tom, či sú také tretie osoby priamo dotknuté príkazom na zaistenie alebo príkazom na konfiškáciu, by sa malo rozhodnúť podľa práva vykonávajúceho štátu.
- (16) Toto nariadenie nemení povinnosť rešpektovať základné práva a právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“).
- (17) Týmto nariadením sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“). Zahŕňa to zásadu, že akákoľvek diskriminácia z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva, sexuálnej orientácie, štátnej príslušnosti, jazyka alebo politického zmýšľania či zdravotného postihnutia sa má zakázať. Toto nariadenie by sa malo uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (18) Procesné práva stanovené v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ⁽¹⁾, 2012/13/EÚ⁽²⁾, 2013/48/EÚ⁽³⁾, (EÚ) 2016/343⁽⁴⁾, (EÚ) 2016/800⁽⁵⁾ a (EÚ) 2016/1919⁽⁶⁾ by sa v rámci rozsahu pôsobnosti týchto smerníc mali vzťahovať na trestné konania, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, v členských štátoch, ktoré sú uvedenými smernicami viazané. Na všetky konania, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by sa v každom prípade mali vzťahovať záruky podľa charty. Konkrétne by sa základné záruky pre trestné konania stanovené v charte mali vzťahovať na konania v trestných veciach, ktoré nie sú trestnými konaniami, ale vzťahuje sa na ne toto nariadenie.
- (19) Zatiaľ čo pravidlami zasielania, uznávania a vykonávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu by sa mala zabezpečiť efektívnosť procesu vymáhania majetkových hodnôt pochádzajúcich z trestnej činnosti, zároveň sa majú dodržiavať základné práva.
- (20) Pri posudzovaní obojstrannej trestnosti by mal príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu overiť, či by skutkové okolnosti daného trestného činu, ako sú uvedené v osvedčení k príkazu na zaistenie alebo v osvedčení k príkazu na konfiškáciu, ktoré predložil príslušný orgán vydávajúceho štátu, ako také boli trestné vo vykonávaní štáte, ak by v ňom nastali v čase rozhodnutia o uznaní príkazu na zaistenie a príkazu na konfiškáciu.
- (21) Vydávajúci orgán by mal pri vydaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu zabezpečiť, aby boli dodržané zásady nevyhnutnosti a proporcionality. Podľa tohto nariadenia by sa príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu mal vydať a zaslať vykonávajúcemu orgánu v inom členskom štáte len vtedy, keď by sa mohol vydať a použiť výlučne vo vnútroštátnom prípade. Vydávajúci orgán by mal byť zodpovedný za posúdenie nevyhnutnosti a proporcionality takýchto príkazov v každom prípade, pretože uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu by sa nemalo odmietnuť z iných dôvodov, než sú stanovené v tomto nariadení.
- (22) V niektorých prípadoch môže byť príkaz na zaistenie vydaný orgánom, ktorý je určeným vydávajúcim štátom, ktorý má v trestných veciach právomoc vydať príkaz na zaistenie majetku alebo vykonať príkaz na zaistenie majetku v súlade s vnútroštátnym právom, a ktorý nie je sudcom, súdom alebo prokurátorom. V takýchto prípadoch by mal byť príkaz na zaistenie potvrdený sudcom, súdom alebo prokurátorom pred tým, ako sa zašle vykonávajúcemu orgánu.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

(3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

(4) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

(5) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

(6) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (23) Členské štáty by mali mať možnosť vydať vyhlásenie, v ktorom uvedú, že keď sa im zasiela osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu na účely uznania a výkonu príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, vydávajúcí orgán by mal zaslať pôvodný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením k príkazu na zaistenie alebo s osvedčením k príkazu na konfiškáciu. Členské štáty by mali informovať Komisiu, keď takéto vyhlásenie vydajú alebo vezmú späť. Komisia by mala takéto informácie sprístupniť všetkým členským štátom a Európskej justičnej sieti (ďalej len „EJS“), ustanovenej rozhodnutím Rady 2008/976/SVV. EJS by mala uvedené informácie sprístupniť na webovom sídle uvedenom v danom rozhodnutí ⁽¹⁾.
- (24) Vydávajúcí orgán by mal zaslať osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu spolu s príkazom na zaistenie alebo s príkazom na konfiškáciu, podľa potreby buď priamo vykonávajúcemu orgánu alebo prípadne ústrednému orgánu vykonávajúcemu štátu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vykonávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť pravosť osvedčenia alebo príkazu, ako napríklad doporučenou zásielkou alebo zabezpečenou elektronickou poštou. Vydávajúcí orgán by mal mať možnosť využiť na zaslanie akékoľvek relevantné cesty alebo prostriedky, napríklad zabezpečený telekomunikačný systém EJS, Eurojust alebo iné cesty, ktoré využívajú justičné orgány.
- (25) V prípade, ak sa vydávajúcí orgán opodstatnene domnieva, že osoba, voči ktorej bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu týkajúci sa peňažnej sumy, má majetok alebo príjem v členskom štáte, mal by osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súvisiace s príkazom zaslať tomuto členskému štátu. Na uvedenom základe by sa napríklad osvedčenie mohlo zaslať členskému štátu, v ktorom sa fyzická osoba, voči ktorej bol príkaz vydaný, zdržiava, alebo – ak nemá trvalé bydlisko – členskému štátu, v ktorom má obvyklý pobyt. Ak bol príkaz vydaný voči právnickej osobe, osvedčenie by sa mohlo zaslať členskému štátu, v ktorom má právnická osoba sídlo.
- (26) Na účely administratívneho zasielania a prijímania osvedčení týkajúcich sa príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu by členské štáty mali mať možnosť určiť jeden alebo viacero ústredných orgánov, ak je to potrebné vzhľadom na štruktúru ich vnútroštátnych právnych systémov. Takéto ústredné orgány by mohli tiež poskytovať administratívnu podporu, zohrávať koordinačnú úlohu a pomáhať pri zbere štatistických údajov, a tým uľahčovať a presadzovať vzájomné uznávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.
- (27) Ak sa osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súvisiace s príkazom na konfiškáciu týkajúcim sa peňažnej sumy zasiela do viac ako jedného vykonávajúcemu štátu, vydávajúcí štát by sa mal usilovať vyhnúť sa tomu, aby bol konfiškovaný majetok vo vyššej ako potrebnej hodnote a aby celková suma získaná z vykonania príkazu nepresahovala maximálnu sumu v ňom uvedenú. Na tento účel by vydávajúcí orgán mal okrem iného v osvedčení k príkazu na konfiškáciu uviesť ocenenie majetkových hodnôt v jednotlivých vykonávajúcich štátoch, ak je známa, aby ju mohli vykonávajúce orgány zohľadniť, udržiavať potrebný kontakt a dialóg s vykonávajúcimi orgánmi o majetku, ktorý sa má skonfiškovať a informovať príslušný vykonávajúcí orgán alebo vykonávajúce orgány okamžite, ako zistí, že existuje riziko, že by mohlo dôjsť ku konfiškácii nad maximálnu sumu. Ak je to vhodné, Eurojust by mohol v rámci svojich právomocí vykonávať úlohu koordinátora, aby sa predišlo nadmernej konfiškácii.
- (28) Členské štáty by sa mali nabádať, aby vydali vyhlásenie, v ktorom uvedú, že ako vykonávajúce štáty akceptujú osvedčenia k príkazu na zaistenie, osvedčenia k príkazu na konfiškáciu, prípadne oboje, v jednom alebo viacerých iných úradných jazykoch Únie, ako je ich úradný jazyk alebo ako sú ich úradné jazyky.
- (29) Vykonávajúcí orgán by mal uznať príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu a prijať opatrenia potrebné na ich vykonanie. Rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by sa malo prijať a zaistenie alebo konfiškácia by sa mali vykonať rovnako rýchlo a prioritne ako v podobných vnútroštátnych prípadoch. S cieľom zabezpečiť rýchle a účinné prijatie rozhodnutia o uznaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu a ich rýchle a účinné vykonanie by sa mali stanoviť lehoty, ktoré by sa mali vypočítať v súlade s nariadením Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽²⁾. Pokiaľ ide o príkazy na zaistenie, vykonávajúcí orgán by mal začať prijímať konkrétne opatrenia potrebné na vykonanie takýchto príkazov najneskôr do 48 hodín od prijatia rozhodnutia o ich uznaní a vykonaní.
- (30) Pri vykonávaní príkazu na zaistenie by vydávajúcí orgán a vykonávajúcí orgán mali náležite zohľadniť dôvernú povahu vyšetrovania. Vykonávajúcí orgán by mal najmä zaručiť dôvernú skutočnosť a podstaty príkazu na zaistenie. Týmto nie je dotknutá povinnosť informovať dotknuté osoby o výkone príkazu na zaistenie v súlade s týmto nariadením.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 130).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (31) Uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by sa nemalo odmietnuť z iných dôvodov, než sú stanovené v tomto nariadení. Toto nariadenie by malo umožniť vykonávajúcim orgánom neuznať alebo nevykonať príkazy na konfiškáciu na základe zásady *ne bis in idem*, na základe práv dotknutých osôb alebo na základe práva byť prítomný na súdnom konaní.
- (32) Toto nariadenie by malo umožniť vykonávajúcim orgánom neuznať alebo nevykonať príkazy na konfiškáciu v prípade, že osoba, voči ktorej bol vydaný príkaz na konfiškáciu, sa osobne nezúčastnila na súdnom konaní, ktorého výsledkom je príkaz na konfiškáciu, ktorý je spojený s konečným odsudzujúcim rozsudkom. Uvedené by malo byť dôvodom neuznania alebo nevykonania len v prípade súdnych konaní, ktorých výsledkom sú príkazy na konfiškáciu, ktoré sú spojené s konečným odsudzujúcim rozsudkom, a nie v prípade konaní, ktorých výsledkom sú príkazy na konfiškáciu vydané bez predchádzajúceho odsúdenia. Na to, aby bolo možné využiť takýto dôvod neuznania, malo by sa uskutočniť aspoň jedno pojednávanie. Tento dôvod neuznania by sa nemal byť využitý, ak sa v príslušných vnútroštátnych procesných pravidlách neustanovuje uskutočnenie pojednávania. Takéto vnútroštátne procesné pravidlá by mali byť v súlade s chartou a EDLP, predovšetkým pokiaľ ide o právo na spravodlivý proces. O takýto prípad ide napríklad vtedy, keď sa konanie vedie zjednodušeným spôsobom úplne alebo sčasti písomne, alebo v prípade konania, pre ktoré sa neustanovuje uskutočnenie pojednávania.
- (33) Iba za výnimočných okolností by malo byť možné neuznať alebo nevykonať príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, ak by takéto uznanie alebo vykonanie bránilo vykonávajúcemu štátu v uplatňovaní jeho ústavných pravidiel týkajúcich sa slobody tlače alebo slobody prejavu v iných médiách.
- (34) Základom vytvorenia priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii je vzájomná dôvera a domnienka, že ostatné členské štáty dodržiavajú právo Únie, a najmä základné práva. Vo výnimočných prípadoch, keď na základe konkrétnych a objektívnych dôkazov existujú podstatné dôvody domnievať sa, že vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by za konkrétnych okolností daného prípadu viedlo k zjavnému porušeniu relevantného základného práva ustanoveného v charte, by však mal mať vykonávajúcí orgán možnosť rozhodnúť o tom, že dotknutý príkaz neuzná alebo nevykoná. Z tohto hľadiska by sa za relevantné základné práva mali považovať najmä právo na účinný prostriedok nápravy, právo na spravodlivé súdne konanie a právo na obhajobu. Právo vlastníť majetok by v zásade nemalo byť relevantné, pretože zaistenie a konfiškácia majetkových hodnôt nevyhnutne zahŕňajú zásah do práva osoby vlastníť majetok a pretože v práve Únie vrátane tohto nariadenia sú už ustanovené potrebné záruky v tomto ohľade.
- (35) Pred rozhodnutím o neuznaní alebo nevykonaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu z ktoréhokoľvek dôvodu pre neuznanie alebo nevykonanie by sa vykonávajúcí orgán mal poradiť s vydávajúcim orgánom s cieľom získať akékoľvek potrebné dodatočné informácie.
- (36) Vydávajúcí orgán by mal pri skúmaní žiadosti vykonávajúceho orgánu o určenie obdobia, počas ktorého má byť majetok zaistený, zohľadniť všetky okolnosti prípadu, najmä či by ďalšie trvanie príkazu na zaistenie mohlo spôsobiť neodôvodnenú škodu vo vykonávajúcom štáte. Vykonávajúcí orgán sa nabáda, aby sa pred predložením formálnej žiadosti poradil s vydávajúcim orgánom.
- (37) Vydávajúcí orgán by mal informovať vykonávajúcí orgán, keď orgán vydávajúceho štátu dostane akúkoľvek peňažnú sumu, ktorá bola zaplatená v súvislosti s príkazom na konfiškáciu, pričom platí, že vykonávajúcí štát by mal byť informovaný len vtedy, keď má suma zaplatená v súvislosti s príkazom vplyv na neuhradenú sumu, ktorá sa má skonfiškovať na základe príkazu.
- (38) Vykonávajúcí orgán by mal mať možnosť odložiť vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, a to najmä v prípade, ak by jeho vykonanie mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrowanie trestného činu. Ihneď ako zaniknú dôvody odkladu, vykonávajúcí orgán by mal prijať opatrenia potrebné na vykonanie príkazu.
- (39) Po vykonaní príkazu na zaistenie a po rozhodnutí o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu by mal vykonávajúcí orgán podľa možnosti o takomto výkone alebo rozhodnutí informovať dotknuté osoby, ak sú mu známe. Na tento účel by mal vykonávajúcí orgán vynaložiť všetko primerané úsilie na to, aby identifikoval dotknuté osoby, overil, ako ich možno kontaktovať, a informoval ich o vykonaní príkazu na zaistenie alebo o rozhodnutí uznať a vykonať príkaz na konfiškáciu. Pri plnení uvedenej povinnosti by vykonávajúcí orgán mohol požiadať vydávajúcí orgán o pomoc, napríklad ak je zrejmé, že dotknuté osoby majú pobyt vo vydávajúcom štáte. Povinnosťou vykonávajúceho orgánu poskytnúť informácie dotknutým osobám, ktorá vyplýva

z tohto nariadenia, nie je dotknutá žiadna povinnosť vydávajúceho orgánu informovať osoby podľa práva vydávajúceho štátu, napríklad o vydaní príkazu na zaistenie alebo o existujúcich opravných prostriedkoch podľa práva vydávajúceho štátu.

- (40) Vydávajúci orgán by mal byť bezodkladne informovaný, ak príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu nemožno vykonať. Takáto nemožnosť môže byť spôsobená tým, že majetok už bol skonfiškovaný, stratil sa, bol zničený alebo ho nemožno nájsť na mieste určenom vydávajúcim orgánom, alebo preto, že takéto miesto nebolo dostatočne presne určené napriek konzultáciám medzi vykonávajúcim orgánom a vydávajúcim orgánom. Za takýchto okolností by vykonávajúci orgán nemal byť povinný príkaz vykonať. Ak však vykonávajúci orgán následne získa informácie, ktoré mu umožnia určiť miesto, kde sa majetok nachádza, mal by mať možnosť príkaz vykonať bez toho, aby mu bolo zaslané nové osvedčenie v súlade s týmto nariadením.
- (41) Keď podľa práva vykonávajúceho štátu nie je vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu právne možné, vykonávajúci orgán by mal kontaktovať vydávajúci orgán s cieľom rokovať o situácii a nájsť riešenie. Takýmto riešením by mohlo byť späťvzatie dotknutého príkazu vydávajúcim orgánom.
- (42) Ihneď po vykonaní príkazu na konfiškáciu by mal vykonávajúci orgán informovať vydávajúci orgán o výsledku vykonania. Ak je to možné, vykonávajúci orgán by mal vtedy informovať vydávajúci orgán aj o majetku alebo peňažnej sume, ktoré boli skonfiškované, a o iných skutočnostiach, ktoré považuje za relevantné.
- (43) Vykonávanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by sa malo riadiť právom vykonávajúceho členského štátu a iba orgány tohto štátu by mali byť príslušné rozhodovať o postupoch jeho vykonania. Vo vhodných prípadoch by vydávajúci a vykonávajúci orgán mali mať možnosť vyzvať Eurojust alebo EJS, aby im v rámci ich právomocí poskytli pomoc v otázkach týkajúcich sa vykonania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.
- (44) Správne vykonávanie tohto nariadenia predpokladá úzku komunikáciu medzi zúčastnenými príslušnými vnútroštátnymi orgánmi najmä v prípadoch súčasného výkonu príkazu na konfiškáciu vo viac ako jednom členskom štáte. Príslušné vnútroštátne orgány by preto mali navzájom konzultovať vždy, keď je to potrebné, a to buď priamo, alebo vo vhodných prípadoch prostredníctvom Eurojustu alebo EJS.
- (45) V cezhraničných prípadoch by nemalo byť dotknuté právo obetí na náhradu škody a vrátenie majetku. V rámci pravidiel o nakladaní so zaisteným alebo skonfiškovaným majetkom by mala byť uprednostnená náhrada škody a vrátenie majetku obetiam. Pojem „obeta“ treba vykladať v súlade s právom vydávajúceho štátu, ktorý by mal mať možnosť ustanoviť aj to, že na účely tohto nariadenia sa za obeť môže považovať právnická osoba. Týmto nariadením by nemali byť dotknuté pravidlá náhrady škody a vrátenia majetku obetiam vo vnútroštátnych konaniach.
- (46) Ak bol vykonávajúci orgán informovaný o rozhodnutí vydanom vydávajúcim orgánom alebo iným príslušným orgánom vydávajúceho štátu na účely vrátenia zaisteného majetku obeti, mal by vykonávajúci orgán prijať potrebné opatrenia, aby zabezpečil, aby sa daný majetok zaistil a čo najskôr vrátil obeti. Vykonávajúci orgán by mal mať možnosť previesť majetok vydávajúcemu štátu, aby ho tento mohol vrátiť obeti, alebo by ho pod podmienkou súhlasu vydávajúceho štátu mohol vrátiť priamo obeti. Povinnosť vrátiť zaistený majetok obeti by mala podliehať týmto podmienkam: nárok obete na majetok by nemal byť spochybnený, teda by malo byť akceptované, že obeť je oprávneným vlastníkom majetku a neexistujú žiadne opodstatnené nároky, ktoré by to spochybňovali; majetok by nemal byť potrebný ako dôkaz v trestnom konaní vo vykonávajúcom štáte; a nemali by tým byť dotknuté práva dotknutých osôb, najmä práva dobromyseľných tretích osôb. Vykonávajúci orgán by mal zaistený majetok vrátiť obeti, len ak boli uvedené podmienky splnené. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že uvedené podmienky nie sú splnené, mal by sa poradiť s vydávajúcim orgánom, napríklad požiadať o akékoľvek dodatočné informácie alebo prediskutovať situáciu s cieľom nájsť riešenie. Ak nemožno nájsť riešenie, vykonávajúci orgán by mal mať možnosť rozhodnúť, že zaistený majetok obeti nevráti.
- (47) Každý členský štát by mal zvážiť zriadenie vnútroštátneho centralizovaného úradu zodpovedného za správu zaisteného majetku na účely prípadnej neskoršej konfiškácie, ako aj za správu skonfiškovaného majetku. Zaistený majetok a skonfiškovaný majetok by sa mohol prioritne vyčleniť v oblasti presadzovania práva a predchádzania organizovanej trestnej činnosti a na iné projekty verejného záujmu a spoločenského významu.

- (48) Každý členský štát by mal zvážiť zriadenie vnútroštátneho fondu na zaručenie primeranej náhrady škody obetiam trestnej činnosti, ako napríklad rodín príslušníkov polície a štátnych zamestnancov, ktorí zomreli pri plnení svojich povinností alebo sú v jeho dôsledku trvalo zdravotne postihnutí. Členské štáty by mohli na tento fond vyčleniť časť skonfiškovaných majetkových hodnôt.
- (49) Členské štáty by nemali mať možnosť navzájom si nárokovat náhradu nákladov vyplývajúcich z uplatňovania tohto nariadenia. Ak však vykonávajúcemu štátu vzniknú vysoké alebo mimoriadne náklady, napríklad z dôvodu, že majetok bol zaistený počas dlhého obdobia, vydávajúci orgán by mal zvážiť akýkoľvek návrh vykonávajúceho orgánu na zdieľanie nákladov.
- (50) S cieľom umožniť v budúcnosti čo najrýchlejšie riešiť zistené problémy týkajúce sa obsahu osvedčení uvedených v prílohách k tomuto nariadeniu by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmeny uvedených osvedčení. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (51) Keďže cieľ tohto nariadenia, ktorým je vzájomné uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (52) Pokiaľ ide o zaistenie dôkazov, ustanovenia rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV už nahradila smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ⁽²⁾ v prípade členských štátov viazaných uvedenou smernicou. Pokiaľ ide o zaistenie majetku, ustanovenia rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV by sa mali nahradiť týmto nariadením medzi členskými štátmi, ktoré sú ním viazané. Týmto nariadením by sa malo nahradiť aj rámcové rozhodnutie 2006/783/SVV medzi členskými štátmi, ktoré sú ním viazané. Ustanovenia rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV týkajúce sa zaistenia majetku, ako aj ustanovenia rámcového rozhodnutia 2006/783/SVV by sa preto mali naďalej uplatňovať nielen medzi členskými štátmi, ktoré nie sú viazané týmto nariadením, ale aj medzi ktorýmkoľvek členským štátom, ktorý nie je viazaný týmto nariadením, a ktorýmkoľvek členským štátom, ktorý ním viazaný je.
- (53) Právna forma tohto aktu by nemala predstavovať precedens pre budúce právne akty Únie v oblasti vzájomného uznávania rozsudkov a justičných rozhodnutí v trestných veciach. Voľba právnej formy budúcich právnych aktov Únie by sa mala v jednotlivých prípadoch dôsledne zvážiť a okrem iného by sa pri nej mala zohľadniť účinnosť právneho aktu a zásady proporcionality a subsidiarity.
- (54) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby v súlade s rozhodnutím Rady 2007/845/SVV⁽³⁾ ich úrady pre vyhľadávanie majetku navzájom spolupracovali, aby uľahčili vypátranie a identifikáciu príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou, ktorý sa môže stať predmetom príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu.
- (55) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Spojené kráľovstvo oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (56) V súlade s článkami 1 a 2 a článkom 4a ods. 1 protokolu č. 21, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (57) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(1) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

(3) Rozhodnutie Rady 2007/845/SVV zo 6. decembra 2007 o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch pri vypátraní a identifikácii príjmov trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 103).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

1. V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá, podľa ktorých členský štát uzná a vykoná na svojom území príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané iným členským štátom v rámci konania v trestných veciach.
2. Toto nariadenie nemá za následok zmenu povinnosti rešpektovať základné práva a právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o EÚ.
3. Vydávajúce orgány zabezpečia, aby sa pri vydávaní príkazov na zaistenie alebo príkazov na konfiškáciu dodržiavali zásady nevyhnutnosti a proporcionality.
4. Toto nariadenie sa nevzťahuje na príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané v rámci konaní v občianskych a správnych veciach.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „príkaz na zaistenie“ je rozhodnutie, ktoré vydal alebo potvrdil vydávajúci orgán, aby sa na účely konfiškácie majetku predbežne zabránilo jeho zničeniu, premene, presunu, prevodu alebo zbavenia sa ho;
2. „príkaz na konfiškáciu“ je konečný trest alebo opatrenie uložené súdom po konaní v súvislosti s trestným činom, ktorého dôsledkom je konečné odňatie majetku fyzickej alebo právnickej osobe;
3. „majetok“ je majetok akéhokoľvek druhu bez ohľadu na to, či je hmotný alebo nehmotný, hnutelný alebo nehnuteľný, a právne listiny alebo nástroje, ktoré potvrdzujú vlastnícke alebo iné právo k tomuto majetku, o ktorom sa vydávajúci orgán domnieva, že:
 - a) predstavuje príjmy z trestného činu alebo zodpovedá hodnote takýchto príjmov, či už úplnej alebo len čiastočnej;
 - b) predstavuje nástroje na spáchanie trestného činu alebo zodpovedá hodnote takýchto nástrojov;
 - c) podlieha konfiškácii v dôsledku uplatnenia akýchkoľvek právomocí na konfiškáciu vo vydávajúcom štáte uvedených v smernici 2014/42/EÚ, alebo
 - d) podlieha konfiškácii podľa akýchkoľvek iných ustanovení týkajúcich sa právomocí na konfiškáciu vrátane konfiškácie bez konečného odsudzujúceho rozsudku podľa práva vydávajúceho štátu po konaní v súvislosti s trestným činom;
4. „príjmy“ sú akýkoľvek hospodársky prospech pochádzajúci priamo alebo nepriamo z trestnej činnosti, ktorý pozostáva z majetku v akejkoľvek podobe a zahŕňa všetky následné opätovné investície alebo premenu priamych príjmov a akýkoľvek majetkový prospech;
5. „nástroje“ sú akýkoľvek majetok, ktorý bol akýmkoľvek spôsobom, úplne alebo sčasti, použitý alebo určený na spáchanie trestného činu;
6. „vydávajúci štát“ je členský štát, v ktorom bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu;
7. „vykonávajúci štát“ je členský štát, do ktorého bol zaslaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu na účely uznania a vykonania;
8. „vydávajúci orgán“ je:
 - a) v prípade príkazu na zaistenie:
 - i) sudca, súd alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci; alebo

- ii) iný príslušný orgán, ktorý za vydávajúci orgán určí vydávajúci štát a ktorý má v trestných veciach právomoc vydať príkaz na zaistenie majetku alebo vykonať príkaz na zaistenie v súlade s vnútroštátnym právom. Okrem toho pred tým, ako sa príkaz na zaistenie zašle vykonávajúcemu orgánu, ho po preskúmaní, či spĺňa podmienky na vydanie takéhoto príkazu podľa tohto nariadenia, potvrdí sudca, súd alebo prokurátor vo vydávajúcom štáte. Ak príkaz sudca, súd alebo prokurátor potvrdil, možno na účely zaslania príkazu aj uvedený príslušný orgán považovať za vydávajúci orgán;
- b) v prípade príkazu na konfiškáciu orgán, ktorý určí vydávajúci štát a ktorý je v trestných veciach príslušný vykonať príkaz na konfiškáciu vydaný súdom v súlade s vnútroštátnym právom;
9. „vykonávajúci orgán“ je orgán, ktorý je príslušný uznať príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu a zabezpečiť jeho vykonanie v súlade s týmto nariadením a postupmi vzťahujúcimi sa na zaistenie a konfiškáciu majetku podľa vnútroštátneho práva; ak si takéto postupy vyžadujú, aby súd zaregistroval príkaz a povolil jeho vykonanie, vykonávajúci orgán zahŕňa orgán, ktorý je príslušný požiadať o takúto registráciu a povolenie;
10. „dotknutá osoba“ je fyzická alebo právnická osoba, proti ktorej bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, alebo fyzická alebo právnická osoba, ktorá vlastní majetok, na ktorý sa taký príkaz vzťahuje, ako aj akékoľvek tretie osoby, ktorých práva k takému majetku sú takým príkazom priamo dotknuté podľa vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu.

Článok 3

Trestné činy

1. Príkazy na zaistenie alebo príkazy na konfiškáciu sa vykonávajú bez overenia obojstrannej trestnosti činov, ktoré viedli k vydaniu takýchto príkazov, ak sa tieto činy vo vydávajúcom štáte trestajú odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a predstavujú podľa práva vydávajúceho štátu jeden alebo viacero z týchto trestných činov:

1. účasť na zločinnom spolčení;
2. terorizmus;
3. obchodovanie s ľuďmi;
4. sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia;
5. nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami;
6. nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami;
7. korupcia;
8. podvod vrátane podvodu a iných trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie vymedzených v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 ⁽¹⁾;
9. legalizácia príjmov z trestnej činnosti;
10. falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura;
11. počítačová kriminalita;
12. trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami;
13. uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu;
14. vražda alebo závažné ublíženie na zdraví;
15. nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami;
16. únos, obmedzovanie osobnej slobody alebo branie rukojemníka;
17. rasizmus a xenofóbia;
18. organizovaná alebo ozbrojená lúpež;
19. nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

20. podvodné konanie;
21. vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie;
22. falšovanie a pozmeňovanie výrobkov, vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva;
23. falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami;
24. falšovanie platobných prostriedkov;
25. nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu;
26. nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi;
27. obchodovanie s odcudzenými vozidlami;
28. znásilnenie;
29. podpaľačstvo;
30. trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu;
31. nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla;
32. sabotáž.

2. V prípade iných trestných činov, než sú trestné činy uvedené v odseku 1, môže vykonávajúci štát podmieniť uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu tým, aby činy, ktoré viedli k vydaniu príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu, boli trestnými činmi podľa práva vykonávajúceho štátu, a to bez ohľadu na znaky skutkovej podstaty alebo na to, ako sú opísané v práve vydávajúceho štátu.

KAPITOLA II

ZASIELANIE, UZNÁVANIE A VYKONÁVANIE PRÍKAZOV NA ZAISTENIE

Článok 4

Zasielanie príkazov na zaistenie

1. Príkaz na zaistenie sa zasiela prostredníctvom osvedčenia k príkazu na zaistenie. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie stanovené v článku 6 priamo vykonávajúcemu orgánu, prípadne ústrednému orgánu uvedenému v článku 24 ods. 2 akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vykonávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť pravosť osvedčenia k príkazu na zaistenie.
2. Členské štáty môžu vydať vyhlásenie, v ktorom uvedú, že keď sa im zasiela osvedčenie k príkazu na zaistenie na účely uznania a výkonu príkazu na zaistenie, vydávajúci orgán zašle pôvodný príkaz na zaistenie alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením k príkazu na zaistenie. Preložiť sa však musí len osvedčenie k príkazu na zaistenie podľa článku 6 ods. 2
3. Členské štáty môžu vyhlásenie uvedené v odseku 2 vydať pred dátumom začatia uplatňovania tohto nariadenia alebo kedykoľvek potom. Členské štáty môžu vziať takéto vyhlásenie kedykoľvek späť. Členské štáty informujú Komisiu, keď takéto vyhlásenie vydajú alebo vezmú späť. Komisia takéto informácie sprístupní všetkým členským štátom a EJS.
4. Ak sa vydávajúci orgán v prípade príkazu na zaistenie, ktorý sa týka peňažnej sumy, opodstatnene domnieva, že osoba, voči ktorej bol vydaný príkaz na zaistenie, má majetok alebo príjem v členskom štáte, zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie tomuto členskému štátu.
5. Ak sa vydávajúci orgán v prípade príkazu na zaistenie, ktorý sa týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, opodstatnene domnieva, že takéto veci sa nachádzajú v členskom štáte, zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie tomuto členskému štátu.
6. Osvedčenie k príkazu na zaistenie:
 - a) má pripojené osvedčenie k príkazu na konfiškáciu zaslané v súlade s článkom 14; alebo
 - b) obsahuje pokyn, že majetok má zostať zaistený vo vykonávajúcom štáte, pokiaľ nebude zaslaný a vykonaný príkaz na konfiškáciu v súlade s článkom 14; v takom prípade vydávajúci orgán uvedie v osvedčení k príkazu na zaistenie predpokladaný dátum tohto zaslania.

7. Ak má vydávajúci orgán informácie o akýchkoľvek dotknutých osobách, informuje vykonávajúci orgán. Na základe žiadosti vydávajúci orgán poskytne vykonávajúcemu orgánu aj akékoľvek informácie týkajúce sa akéhokoľvek nároku, ktorý môžu mať dotknuté osoby k danému majetku, a to vrátane akýchkoľvek informácií na identifikáciu týchto osôb.
8. Ak napriek informáciám sprístupneným v súlade s článkom 24 ods. 3 nie je príslušný vykonávajúci orgán vydávajúcemu orgánu známy, vydávajúci orgán vykoná všetky potrebné šetrenia vrátane šetrení cez kontaktné miesta EJS, s cieľom určiť, ktorý orgán je príslušný uznať a vykonať príkaz na zaistenie.
9. Ak orgán vo vykonávajúcom štáte, ktorému bolo doručené osvedčenie k príkazu na zaistenie, nemá právomoc uznať príkaz na zaistenie alebo prijať opatrenia potrebné na jeho vykonanie, okamžite zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie príslušnému vykonávajúcemu orgánu vo svojom členskom štáte a informuje o tom vydávajúci orgán.

Článok 5

Zasielanie príkazu na zaistenie jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom

1. Osvedčenie k príkazu na zaistenie možno podľa článku 4 zaslať vždy iba jednému vykonávajúcemu štátu s výnimkou prípadov, keď sa uplatňuje odsek 2 alebo 3 tohto článku.
2. Ak sa príkaz na zaistenie týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, možno osvedčenie k príkazu na zaistenie súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak:
 - a) vydávajúci orgán sa opodstatnene domnieva, že rôzne veci tvoriace súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch, alebo
 - b) zaistenie konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie, by si vyžadovalo vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte.
3. Ak sa príkaz na zaistenie týka peňažnej sumy, možno osvedčenie k príkazu na zaistenie súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak sa vydávajúci orgán domnieva, že je tak obzvlášť potrebné urobiť, najmä ak odhadovaná hodnota majetku, ktorý možno zaistiť vo vydávajúcom štáte a v ktoromkoľvek vykonávajúcom štáte, pravdepodobne nestačí na zaistenie celej sumy, na ktorú sa vzťahuje príkaz na zaistenie.

Článok 6

Vzor osvedčenia k príkazu na zaistenie

1. S cieľom zaslať príkaz na zaistenie, vydávajúci orgán vyplní osvedčenie k príkazu na zaistenie uvedené v prílohe I, podpíše ho a osvedčí presnosť a správnosť jeho obsahu.
2. Vydávajúci orgán poskytne vykonávajúcemu orgánu preklad osvedčenia k príkazu na zaistenie v úradnom jazyku vykonávajúceho štátu alebo v ktoromkoľvek inom jazyku, ktorý bude vykonávajúcí štát akceptovať v súlade s odsekom 3.
3. Ktorýkoľvek členský štát môže kedykoľvek uviesť vo vyhlásení predloženom Komisii, že bude akceptovať preklady osvedčení k príkazu na zaistenie do jedného alebo viacerých úradných jazykov Únie iných ako úradný jazyk alebo úradné jazyky tohto členského štátu. Komisia sprístupní vyhlásenia všetkým členským štátom a EJS.

Článok 7

Uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie

1. Vykonávajúci orgán uzná príkaz na zaistenie zaslaný v súlade s článkom 4 a prijme opatrenia potrebné na jeho vykonanie rovnakým spôsobom ako v prípade vnútroštátneho príkazu na zaistenie vydaného orgánom vykonávajúceho štátu, pokiaľ tento vykonávajúci orgán nerozhodne o uplatnení niektorého z dôvodov neuznania a nevykonania, ktoré sú stanovené v článku 8, alebo niektorého z dôvodov odkladu, ktoré sú stanovené v článku 10.
2. Vykonávajúci orgán podá vydávajúcemu orgánu správu o vykonaní príkazu na zaistenie, vrátane opisu zaisteného majetku a prípadne s odhadom jeho hodnoty. Takáto správa sa podá akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, bezodkladne po tom, ako bol vykonávajúci orgán informovaný o vykonaní príkazu na zaistenie.

Článok 8

Dôvody neuznania a nevykonania príkazov na zaistenie

1. Vykonávajúci orgán môže rozhodnúť o neuznaní a nevykonaní príkazu na zaistenie, iba ak:
 - a) vykonanie príkazu na zaistenie by bolo v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;
 - b) podľa práva vykonávajúceho štátu existuje výsada alebo imunita, ktorá by bránila zaisteniu dotknutého majetku, alebo existujú pravidlá určenia alebo obmedzenia trestnej zodpovednosti, ktoré sa týkajú slobody tlače alebo slobody prejavu v iných médiách, ktoré bránia vykonaniu príkazu na zaistenie;
 - c) osvedčenie k príkazu na zaistenie je neúplné alebo zjavne nesprávne vyplnené a nebolo doplnené po porade uvedenej v odseku 2 tohto;
 - d) príkaz na zaistenie sa vzťahuje na trestné činy spáchané úplne alebo sčasti mimo územia vydávajúceho štátu a úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho štátu a skutok, pre ktorý sa príkaz na zaistenie vydal, nepredstavuje trestný čin podľa práva vykonávajúceho štátu;
 - e) v prípade, na ktorý sa vzťahuje článok 3 ods. 2, skutok, v súvislosti s ktorým bol vydaný príkaz na zaistenie, nepredstavuje trestný čin podľa práva vykonávajúceho štátu; v prípadoch, ktoré sa týkajú právnych predpisov v oblasti daní alebo poplatkov alebo ciel a devíz, sa však uznanie alebo vykonanie príkazu na zaistenie nesmie odmietnuť z dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh daní alebo poplatkov alebo nestanovuje rovnaký druh pravidiel týkajúcich sa daní a poplatkov alebo rovnaký druh právnych predpisov v oblasti daní a poplatkov alebo rovnaký druh právnych predpisov v oblasti ciel a devíz ako právo vydávajúceho štátu;
 - f) vo výnimočných prípadoch existujú na základe konkrétnych a objektívnych dôkazov podstatné dôvody domnievať sa, že vykonanie príkazu na zaistenie by za konkrétnych okolností daného prípadu viedlo k zjavnému porušeniu relevantného základného práva ustanoveného v charte, najmä práva na účinný prostriedok nápravy, práva na spravodlivé súdne konanie a práva na obhajobu.
2. Skôr ako vykonávajúci orgán v ktoromkoľvek z prípadov uvedených v odseku 1 rozhodne o úplnom alebo čiastočnom neuznaní alebo nevykonaní príkazu na zaistenie, poradí sa akýmkoľvek vhodným spôsobom s vydávajúcim orgánom a v prípade potreby požiada vydávajúci orgán o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.
3. Každé rozhodnutie o neuznaní alebo nevykonaní príkazu na zaistenie sa prijme bezodkladne a oznámi sa vydávajúcemu orgánu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.
4. Ak vykonávajúci orgán uznal príkaz na zaistenie, ale počas jeho vykonania zistí, že sa uplatňuje jeden z dôvodov neuznania alebo nevykonania, kontaktuje okamžite vydávajúci orgán akýmkoľvek vhodným spôsobom s cieľom rokovať o prijatí vhodných opatrení. Vydávajúci orgán môže na uvedenom základe rozhodnúť o späťvzátí príkazu na zaistenie. Ak sa po takýchto rokovaniach nenájde žiadne riešenie, vykonávajúci orgán môže rozhodnúť o zastavení vykonania príkazu na zaistenie.

Článok 9

Lehoty na uznanie a vykonanie príkazov na zaistenie

1. Vykonávajúci orgán po tom, ako mu bolo doručené osvedčenie k príkazu na zaistenie, prijme rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie a vykoná uvedený príkaz bezodkladne a rovnako rýchlo a prioritne ako v podobnom vnútroštátnom prípade.
2. Ak vydávajúci orgán v osvedčení k príkazu na zaistenie uviedol, že vykonanie príkazu na zaistenie sa má vykonať v určitý deň, vykonávajúci orgán to v čo najväčšej miere zohľadní. Ak vydávajúci orgán uviedol, že je potrebná koordinácia medzi dotknutými členskými štátmi, vykonávajúci orgán a vydávajúci orgán sa skoordínujú s cieľom dohodnúť sa na dátume vykonania príkazu na zaistenie. Ak nie je možné dosiahnuť dohodu, vykonávajúci orgán rozhodne o dátume vykonania príkazu na zaistenie, pričom v čo najväčšej miere zohľadní záujmy vydávajúceho orgánu.
3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 5, ak vydávajúci orgán v osvedčení k príkazu na zaistenie uviedol, že je potrebné bezodkladné zaistenie, pretože sa možno legitímne domnievať, že dotknutý majetok bude čoskoro presunutý alebo zničený, alebo na účely akýchkoľvek vyšetrovacích alebo procesných potrieb vo vydávajúcom štáte, vykonávajúci orgán rozhodne o uznaní príkazu na zaistenie najneskôr do 48 hodín odvtedy, ako mu bol doručený. Najneskôr do 48 hodín po prijatí takéhoto rozhodnutia prijme vykonávajúci orgán konkrétne opatrenia potrebné na vykonanie príkazu.

4. Vykonávajúci orgán bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, oznámi rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie vydávajúcemu orgánu.
5. Ak v konkrétnom prípade nemožno dodržať lehoty stanovené v odseku 3, vykonávajúci orgán to okamžite a akýmkoľvek spôsobom oznámi vydávajúcemu orgánu, pričom uvedie dôvody, pre ktoré nebolo možné tieto lehoty dodržať a poradí sa s vydávajúcim orgánom o vhodnom čase na uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie.
6. Uplynutie lehôt stanovených v odseku 3 nezbavuje vykonávajúci orgán povinnosti bezodkladne prijať rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie a bezodkladne tento príkaz vykonať.

Článok 10

Odklad vykonania príkazov na zaistenie

1. Vykonávajúci orgán môže odložiť vykonanie príkazu na zaistenie zaslaného v súlade s článkom 4, ak:
 - a) by jeho vykonanie mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrovanie trestného činu; v takom prípade možno vykonanie príkazu na zaistenie odložiť dovtedy, kým to vykonávajúci orgán považuje za opodstatnené;
 - b) majetok je už predmetom existujúceho príkazu na zaistenie; v takom prípade možno vykonanie príkazu na zaistenie odložiť dovtedy, kým tento existujúci príkaz nebude vzatý späť, alebo
 - c) majetok je už predmetom existujúceho príkazu vydaného v inom konaní vo vykonávajúcim štáte; v takom prípade možno vykonanie príkazu na zaistenie odložiť dovtedy, kým tento existujúci príkaz nebude vzatý späť; toto písmeno sa však uplatní len vtedy, ak by mal existujúci príkaz podľa vnútroštátneho práva prednosť pred následnými vnútroštátnymi príkazmi na zaistenie v trestných veciach.
2. Vykonávajúci orgán okamžite a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, informuje vydávajúci orgán o odklade vykonania príkazu na zaistenie, pričom uvedie dôvody odkladu a, ak je to možné, očakávané trvanie odkladu.
3. Ihneď ako zaniknú dôvody odkladu, vykonávajúci orgán okamžite prijme opatrenia potrebné na vykonanie príkazu na zaistenie a informuje o tom vydávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 11

Ochrana dôverných informácií

1. Vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán počas vykonávania príkazu na zaistenie náležite zohľadnia dôvernú povahu vyšetrovania, v súvislosti s ktorým bol príkaz na zaistenie vydaný.
2. Vykonávajúci orgán v súlade so svojím vnútroštátnym právom zaručí dôvernú skutočnosť a podstatu príkazu na zaistenie s výnimkou rozsahu potrebného na jeho vykonanie. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3 tohto článku, ihneď po vykonaní príkazu na zaistenie, vykonávací orgán informuje dotknuté osoby o vykonaní príkazu na zaistenie v súlade s článkom 32.
3. Na účely ochrany prebiehajúcich vyšetrovaní môže vydávajúci orgán požiadať vykonávajúci orgán, aby odložil informovanie dotknutých osôb o vykonaní príkazu na zaistenie podľa článku 32. Ihneď ako už nebude potrebné odkladať informovanie dotknutých osôb v záujme ochrany prebiehajúceho vyšetrovania, vydávajúci orgán o tom informuje vykonávajúci orgán, aby vykonávajúci orgán mohol informovať dotknuté osoby o vykonaní príkazu na zaistenie v súlade s článkom 32.
4. Ak vykonávajúci orgán nemôže dodržať povinnosti týkajúce sa dôvernosti podľa tohto článku, okamžite o tom informuje vydávajúci orgán a, ak je to možné, pred vykonaním príkazu na zaistenie.

Článok 12

Trvanie príkazov na zaistenie

1. Majetok, ktorý je predmetom príkazu na zaistenie, zostane zaistený vo vykonávajúcim štáte až dovtedy, kým príslušný orgán tohto štátu definitívne neodpovie na príkaz na konfiškáciu zaslaný v súlade s článkom 14 alebo kým vydávajúci orgán neinformuje vykonávajúci orgán o akomkoľvek rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého sa v súlade s článkom 27 ods. 1 príkaz stane nevykonateľným alebo spôsobí jeho späťvzatie.

2. Vykonávajúci orgán môže pri zohľadnení okolností prípadu predložiť vydávajúcemu orgánu odôvodnenú žiadosť o ohraničenie obdobia, počas ktorého má byť majetok zaistený. Takáto žiadosť sa spolu so všetkými relevantnými podpornými informáciami zašle akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vydávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť jej pravosť. Pri skúmaní takejto žiadosti zohľadní vydávajúci orgán všetky záujmy vrátane záujmov vykonávajúceho orgánu. Vydávajúci orgán odpovie na žiadosť čo najskôr. Ak vydávajúci orgán nesúhlasí s časovým ohraňovaním, o dôvodoch informuje vykonávajúci orgán. V takom prípade zostane majetok zaistený v súlade odsekom 1. Ak vydávajúci orgán neodpovie do šiestich týždňov od doručenia žiadosti, vykonávajúci orgán nie je viac povinný príkaz na zaistenie vykonať.

Článok 13

Nemožnosť vykonať príkaz na zaistenie

1. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že príkaz na zaistenie nie je možné vykonať, bezodkladne o tom informuje vydávajúci orgán.
2. Ak je to vhodné, vykonávajúci orgán sa pred informovaním vydávajúceho orgánu v súlade s odsekom 1 poradí s vydávajúcim orgánom.
3. Nevykonanie príkazu na zaistenie podľa tohto článku možno odôvodniť, len ak:
 - a) bol majetok už skonfiškovaný;
 - b) sa majetok stratil;
 - c) bol majetok zničený;
 - d) majetok nemožno nájsť na mieste určenom v osvedčení k príkazu na zaistenie; alebo
 - e) majetok nemožno nájsť, pretože miesto, kde sa má majetok nachádzať, nebolo uvedené dostatočne presne, a to napriek porade podľa odseku 2.
4. Pokiaľ ide o situácie podľa odseku 3 písm. b), d) a e), ak vykonávajúci orgán následne získa informácie, ktoré mu umožnia zistiť miesto, kde sa majetok nachádza, vykonávajúci orgán môže vykonať príkaz na zaistenie bez toho, aby mu bolo zaslané nové osvedčenie k príkazu na zaistenie, pokiaľ vykonávajúci orgán pred vykonaním príkazu na zaistenie u vydávajúceho orgánu overil, že daný príkaz na zaistenie je stále platný.
5. Bez ohľadu na odsek 3, ak vydávajúci orgán uviedol, že možno zaistiť majetok zodpovedajúcej hodnoty, vykonávajúci orgán nemusí vykonať príkaz na zaistenie, ak existuje niektorá zo skutočností stanovených v odseku 3 a neexistuje žiaden majetok zodpovedajúcej hodnoty, ktorý možno zaistiť.

KAPITOLA III

ZASIELANIE, UZNÁVANIE A VYKONÁVANIE PRÍKAZOV NA KONFIŠKÁCIU

Článok 14

Zasielanie príkazov na konfiškáciu

1. Príkaz na konfiškáciu sa zasiela prostredníctvom osvedčenia k príkazu na konfiškáciu. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu stanovené v článku 17 priamo vykonávajúcemu orgánu, prípadne ústrednému orgánu uvedenému v článku 24 ods. 2 akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vykonávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť pravosť osvedčenia k príkazu na konfiškáciu.
2. Členské štáty môžu vydať vyhlásenie, v ktorom uvedú, že keď sa im zasiela osvedčenie k príkazu na konfiškáciu na účely uznania a výkonu príkazu na konfiškáciu, vydávajúci orgán zašle pôvodný príkaz na konfiškáciu alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením k príkazu na konfiškáciu. Preložiť sa musí len osvedčenie k príkazu na konfiškáciu v súlade s článkom 17 ods. 2
3. Členské štáty môžu vyhlásenie uvedené v odseku 2 vydať pred dátumom začatia uplatňovania tohto nariadenia alebo kedykoľvek potom. Členské štáty môžu vziať takéto vyhlásenie kedykoľvek späť. Členské štáty informujú Komisiu, keď takéto vyhlásenie vydajú alebo vezmú späť. Komisia takéto informácie sprístupní všetkým členským štátom a EJS.
4. Ak sa vydávajúci orgán v prípade príkazu na konfiškáciu, ktorý sa týka peňažnej sumy, opodstatnene domnieva, že osoba, voči ktorej bol vydaný príkaz na konfiškáciu má majetok alebo príjem v členskom štáte, zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu tomuto členskému štátu.

5. Ak sa vydávajúcí orgán v prípade príkazu na konfiškáciu, ktorý sa týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, opodstatnene domnieva, že takéto veci sa nachádzajú v členskom štáte, zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu tomuto členskému štátu.
6. Ak má vydávajúcí orgán informácie o akýchkoľvek dotknutých osobách, informuje vykonávajúcí orgán. Na základe žiadosti vydávajúcí orgán poskytne vykonávajúcemu orgánu aj akékoľvek informácie týkajúce sa akéhokoľvek nároku, ktorý môžu mať dotknuté osoby k danému majetku, a to vrátane akýchkoľvek informácií na identifikáciu týchto osôb.
7. Ak napriek informáciám sprístupneným v súlade s článkom 24 ods. 3 nie je príslušný vykonávajúcí orgán vydávajúcemu orgánu známy, vydávajúcí orgán vykoná všetky potrebné šetrenia vrátane šetrení cez kontaktné miesta EJS, s cieľom určiť, ktorý orgán je príslušný uznať a vykonať príkaz na konfiškáciu.
8. Ak orgán vo vykonávajúcom štáte, ktorému bolo doručené osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, nie je príslušný uznať príkaz na konfiškáciu alebo prijať opatrenia potrebné na jeho vykonanie, okamžite zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu príslušnému vykonávajúcemu orgánu vo svojom členskom štáte a informuje o tom vydávajúcí orgán.

Článok 15

Zasielanie príkazu na konfiškáciu jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom

1. Osvedčenie k príkazu na konfiškáciu možno podľa článku 14 zaslať vždy iba jednému vykonávajúcemu štátu s výnimkou prípadov, keď sa uplatňuje odsek 2 alebo 3 tohto článku.
2. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, možno osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak:
 - a) vydávajúcí orgán sa opodstatnene domnieva, že rôzne veci tvoriace súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch, alebo
 - b) konfiškácia konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, na ktorú sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu, by si vyžadovala vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte.
3. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej sumy, možno osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak príslušný vydávajúcí orgán usúdi, že je tak obzvlášť potrebné urobiť, najmä ak:
 - a) dotknutý majetok nebol zaistený podľa tohto nariadenia, alebo
 - b) odhadovaná hodnota majetku, ktorý možno skonfiškovať vo vydávajúcom štáte a v ktoromkoľvek vykonávajúcom štáte, pravdepodobne nestačí na konfiškáciu celej sumy, na ktorú sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu.

Článok 16

Dôsledky zaslania príkazov na konfiškáciu

1. Zaslanie príkazu na konfiškáciu v súlade s článkami 14 a 15 neobmedzuje právo vydávajúceho štátu, aby tento príkaz vykonal.
2. Celková suma získaná vykonaním príkazu na konfiškáciu týkajúceho sa peňažnej sumy nesmie presiahnuť maximálnu sumu uvedenú v tomto príkaze, bez ohľadu na to, či tento príkaz bol zaslaný jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom.
3. Vydávajúcí orgán okamžite a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, informuje vykonávajúcí orgán, ak:
 - a) sa domnieva, že existuje riziko, že sa v rámci konfiškácie môže získať suma prekračujúca maximálnu sumu, a to najmä na základe informácií získaných od vykonávajúceho orgánu podľa článku 21 ods. 1 písm. b);
 - b) celý príkaz na konfiškáciu alebo jeho časť bola vykonaná vo vydávajúcom štáte alebo v inom vykonávajúcom štáte, pričom v tomto prípade sa uvedie suma, pre ktorú príkaz na konfiškáciu ešte nebol vykonaný; alebo
 - c) po zaslaní osvedčenia k príkazu na konfiškáciu v súlade s článkom 14 orgán vydávajúceho štátu dostane akúkoľvek peňažnú sumu, ktorú bola zaplatená v súvislosti s príkazom na konfiškáciu.

Ak sa uplatňuje prvý pododsek písm. a), vydávajúcí orgán informuje čo najskôr vykonávajúcí orgán o tom, kedy riziko uvedené v tomto písmene pominulo.

Článok 17

Vzor osvedčenia k príkazu na konfiškáciu

1. S cieľom zaslať príkaz na konfiškáciu, vydávajúci orgán vyplní osvedčenie k príkazu na konfiškáciu uvedené v prílohe II, podpíše ho a osvedčí presnosť a správnosť jeho obsahu.
2. Vydávajúci orgán poskytne vykonávajúcemu orgánu preklad osvedčenia k príkazu na konfiškáciu v úradnom jazyku vykonávajúceho štátu alebo v ktoromkoľvek inom jazyku, o ktorom vykonávajúci štát v súlade s odsekom 3 uviedol, že ho bude akceptovať.
3. Ktorýkoľvek členský štát môže kedykoľvek uviesť vo vyhlásení predloženom Komisii, že bude akceptovať preklady k príkazu na konfiškáciu do jedného alebo viacerých úradných jazykov Únie iných ako úradný jazyk alebo úradné jazyky tohto členského štátu. Komisia by mala sprístupniť vyhlásenia všetkým členským štátom a EJS.

Článok 18

Uznávanie a vykonávanie príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán uzná príkaz na konfiškáciu zaslaný v súlade s článkom 14 a prijme opatrenia potrebné na jeho vykonanie rovnakým spôsobom, ako v prípade vnútroštátneho príkazu na konfiškáciu vydaného orgánom vykonávajúceho štátu, pokiaľ vykonávajúci orgán nerozhodne o uplatnení niektorého z dôvodov neuznania a nevykonania stanoveného v článku 19, alebo niektorého z dôvodov odkladu, ktoré sú stanovené v článku 21.
2. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán sa môžu dohodnúť, ak to stanovuje právo vydávajúceho štátu, že konfiškácia vo vykonávajúcom štáte môže byť vykonaná prostredníctvom konfiškácie peňažnej sumy zodpovedajúcej hodnote majetku, ktorý by sa inak konfiškoval.
3. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej sumy a vykonávajúci orgán nie je schopný dostať platbu uvedenej sumy, vykoná príkaz na konfiškáciu v súlade s odsekom 1 na ktorejkoľvek časti majetku, ktorá je na tento účel dostupná. Ak je to potrebné, vykonávajúci orgán prepočíta peňažnú sumu, ktorá sa má skonfiškovať, do meny vykonávajúceho štátu denným výmenným kurzom eura uverejneným v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* k dátumu, ku ktorému bol príkaz na konfiškáciu vydaný.
4. Akákoľvek časť peňažnej sumy, ktorá sa na základe príkazu na konfiškáciu získa v ktoromkoľvek inom štáte, než je vykonávajúci štát, sa v plnom rozsahu odráta od sumy, ktorá sa má skonfiškovať vo vykonávajúcom štáte.
5. Ak vydávajúci orgán vydal príkaz na konfiškáciu, ale nevydal príkaz na zaistenie, vykonávajúci orgán môže ako súčasť opatrení stanovených v odseku 1 rozhodnúť o zaistení dotknutého majetku z jeho vlastného podnetu v súlade s jeho vnútroštátnym právom na účely následného vykonania príkazu na konfiškáciu. Vykonávajúci orgán v takom prípade bezodkladne informuje vydávajúci orgán, a to podľa možnosti pred zaistením dotknutého majetku.
6. Vykonávajúci orgán informuje ihneď po vykonaní príkazu na konfiškáciu vydávajúci orgán o výsledku vykonania akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 19

Dôvody neuznania a nevykonania príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán môže rozhodnúť o neuznaní alebo nevykonaní príkazu na konfiškáciu, iba ak:
 - a) vykonanie príkazu na konfiškáciu by bolo v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;
 - b) podľa práva vykonávajúceho štátu existuje výsada alebo imunita, ktorá by bránila konfiškácii dotknutého majetku, alebo existujú pravidlá určenia alebo obmedzenia trestnej zodpovednosti, ktoré sa týkajú slobody tlače alebo slobody prejavu v iných médiách, ktoré bránia vykonaniu príkazu na konfiškáciu;
 - c) osvedčenie k príkazu na konfiškáciu je neúplné alebo zjavne nesprávne vyplnené a nebolo doplnené po porade uvedenej v odseku 2;

- d) príkaz na konfiškáciu sa týka trestného činu spáchaného úplne alebo sčasti mimo územia vydávajúceho štátu a úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho štátu a skutok, pre ktorý sa príkaz na konfiškáciu vydal, nepredstavuje trestný čin podľa práva vykonávajúceho štátu;
- e) práva dotknutých osôb by znemožňovali podľa práva vykonávajúceho štátu vykonanie príkazu na konfiškáciu, vrátane prípadu, keď táto nemožnosť vyplýva z uplatnenia opravných prostriedkov v súlade s článkom 33;
- f) v prípade, na ktorý sa vzťahuje článok 3 ods. 2, skutok, v súvislosti s ktorým bol vydaný príkaz na konfiškáciu, nepredstavuje trestný čin podľa práva vykonávajúceho štátu; v prípadoch, ktoré sa týkajú právnych predpisov v oblasti daní alebo poplatkov, alebo ciel a devíz, sa však uznanie alebo vykonanie príkazu na konfiškáciu nesmie odmietnuť z dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh daní alebo poplatkov alebo nestanovuje rovnaký druh pravidiel týkajúcich sa daní a poplatkov alebo rovnaký druh právnych predpisov v oblasti ciel a devíz ako právo vydávajúceho štátu;
- g) podľa osvedčenia k príkazu na konfiškáciu sa osoba, voči ktorej bol príkaz na konfiškáciu vydaný, osobne nezúčastnila na súdnom konaní, ktorého výsledkom je príkaz na konfiškáciu, ktorý je spojený s konečným odsudzujúcim rozsudkom; uvedené je dôvodom neuznania alebo nevykonania len v prípade, ak sa v osvedčení k príkazu na konfiškáciu uvádza, že osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými v práve vydávajúceho štátu:
- bola osobne včas predvolaná, a bola teda informovaná o stanovenom termíne a mieste súdneho konania, ktorého výsledkom je príkaz na konfiškáciu, alebo bola inými prostriedkami skutočne oficiálne informovaná o stanovenom termíne a mieste súdneho konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba vedela o plánovanom súdnom konaní a bola informovaná včas o tom, že takýto príkaz na konfiškáciu môže byť vydaný, ak sa táto osoba súdneho konania nezúčastní;
 - vedomá si plánovaného súdneho konania splnomocnila obhajcu, ktorý bol buď vymenovaný danou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v súdnom konaní, a tento obhajca ju v súdnom konaní skutočne obhajoval, alebo
 - po tom, ako jej bol doručený príkaz na konfiškáciu a bola výslovne poučená o práve na obnovu súdneho konania alebo na odvolacie konanie, na ktorých by mala dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré by umožnili opätovné preskúmanie veci samej vrátane preskúmania nových dôkazov a ktoré by mohli viesť k zrušeniu pôvodného príkazu na konfiškáciu a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti príkazu na konfiškáciu nepodáva opravný prostriedok, alebo nepodala v príslušnej lehote návrh na obnovu súdneho konania ani odvolanie;
- h) vo výnimočných prípadoch existujú na základe konkrétnych a objektívnych dôkazov podstatné dôvody domnievať sa, že vykonanie príkazu na konfiškáciu by za konkrétnych okolností daného prípadu viedlo k zjavnému porušeniu príslušného základného práva stanoveného v charte, najmä práva na účinný prostriedok nápravy, práva na spravodlivé súdne konanie a práva na obhajobu.
2. Skôr ako vykonávajúci orgán rozhodne v ktoromkoľvek z prípadov uvedených v odseku 1 o úplnom alebo čiastočnom neuznaní alebo nevykonaní príkazu na konfiškáciu, poradí sa akýmkoľvek vhodným spôsobom s vydávajúcim orgánom a v prípade potreby požiada vydávajúci orgán o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.
3. Každé rozhodnutie o neuznaní alebo nevykonaní príkazu na konfiškáciu sa prijme bezodkladne a okamžite sa oznámi vydávajúcemu orgánu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 20

Lehoty na uznanie a vykonanie príkazov na konfiškáciu

- Vykonávajúci orgán rozhodne o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu bezodkladne a bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, najneskôr do 45 dní odvtedy, ako mu bolo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu doručené.
- Vykonávajúci orgán bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, oznámi rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu vydávajúcemu orgánu.
- Pokiaľ neexistujú dôvody odkladu podľa článku 21, vykonávajúci orgán prijme konkrétne opatrenia potrebné na vykonanie príkazu na konfiškáciu bezodkladne a aspoň rovnako rýchlo a prioritne ako v podobnom vnútroštátnom prípade.
- Ak v konkrétnom prípade nemožno dodržať lehotu stanovenú v odseku 1, vykonávajúci orgán to bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom oznámi vydávajúcemu orgánu, pričom uvedie dôvody, pre ktoré nebolo možné dodržať uvedenú lehotu a poradí sa s vydávajúcim orgánom o vhodnom čase na uznanie a vykonanie príkazu na konfiškáciu.

5. Uplynutie lehoty stanovenej v odseku 1 nezavahuje vykonávajúci orgán povinnosti bezodkladne prijať rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu a bezodkladne tento príkaz vykonať.

Článok 21

Odklad vykonania príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán môže odložiť uznanie alebo vykonanie príkazu na konfiškáciu zaslaného v súlade s článkom 14, ak:

- a) by jeho vykonanie mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrovanie trestného činu; v takom prípade možno vykonanie príkazu na konfiškáciu odložiť dovtedy, kým to vykonávajúci orgán považuje za opodstatnené;
- b) sa v prípade príkazu na konfiškáciu týkajúceho sa peňažnej sumy domnieva, že existuje riziko, že celková suma získaná z vykonania príkazu na konfiškáciu môže výrazne prekročiť sumu uvedenú v príkaze na konfiškáciu z dôvodu súčasného vykonania príkazu na konfiškáciu vo viac ako jednom členskom štáte;
- c) majetok už je predmetom prebiehajúceho konania o konfiškácii vo vykonávajúcim štáte; alebo
- d) sa uplatnil opravný prostriedok uvedený v článku 33.

2. Bez ohľadu na článok 18 ods. 5 prijme príslušný orgán vykonávajúceho štátu na čas odkladu vykonania príkazu na konfiškáciu všetky opatrenia, ktoré by prijal v podobnom vnútroštátnom prípade, aby predišiel tomu, že majetok už nebude dostupný na účely výkonu príkazu na konfiškáciu.

3. Vykonávajúci orgán bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, informuje vydávajúci orgán o odklade vykonania príkazu na konfiškáciu, pričom uvedie dôvody odkladu a, ak je to možné, očakávané trvanie odkladu.

4. Ihneď ako zaniknú dôvody odkladu, vykonávajúci orgán bezodkladne prijme opatrenia potrebné na vykonanie príkazu na konfiškáciu a informuje o tom vydávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 22

Nemožnosť vykonať príkaz na konfiškáciu

1. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že príkaz na konfiškáciu nie je možné vykonať, bezodkladne o tom informuje vydávajúci orgán.

2. Ak je to vhodné, vykonávajúci orgán sa pred informovaním vydávajúceho orgánu v súlade s odsekom 1 poradí s vydávajúcim orgánom, pričom sa zohľadnia aj možnosti stanovené v článku 18 ods. 2 alebo 3.

3. Nevykonanie príkazu na konfiškáciu podľa tohto článku možno odôvodniť, len ak:

- a) bol majetok už skonfiškovaný;
- b) sa majetok stratil;
- c) bol majetok zničený;
- d) majetok nemožno nájsť na mieste určenom v osvedčení k príkazu na konfiškáciu; alebo
- e) majetok nemožno nájsť, pretože miesto, kde sa má majetok nachádzať, nebolo uvedené dostatočne presne, a to napriek porade podľa odseku 2.

4. Pokiaľ ide o prípady podľa odseku 3 písm. b), d) a e), ak vykonávajúci orgán následne získa informácie, ktoré mu umožnia zistiť miesto, kde sa majetok nachádza, vykonávajúci orgán môže vykonať príkaz na konfiškáciu bez toho, aby mu bolo zaslané nové osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, pokiaľ vykonávajúci orgán pred vykonaním príkazu na konfiškáciu u vydávajúceho orgánu overil, že daný príkaz na konfiškáciu je stále platný.

5. Bez ohľadu na odsek 3, ak vydávajúci orgán uviedol, že možno skonfiškovať majetok zodpovedajúcej hodnoty, vykonávajúci orgán nemusí vykonať príkaz na konfiškáciu ak existuje niektorá zo skutočností uvedených v odseku 3 a neexistuje žiaden majetok zodpovedajúcej hodnoty, ktorý možno skonfiškovať.

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 23

Právo, ktorým sa riadi vykonávanie

1. Vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu sa riadi právom vykonávajúceho štátu a jeho orgány sú jedine príslušné rozhodovať o postupoch jeho vykonania a určiť všetky s tým súvisiace opatrenia.
2. Príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu vydaný voči právnickej osobe sa vykoná, aj keď vykonávajúcí štát neuznáva zásadu trestnej zodpovednosti právnických osôb.
3. Bez ohľadu na článok 18 ods. 2 a 3 nesmie vykonávajúcí štát bez súhlasu vydávajúceho štátu prijať alternatívne opatrenia k príkazu na zaistenie zaslanému podľa článku 4 alebo k príkazu na konfiškáciu zaslanému podľa článku 14.

Článok 24

Oznámenie príslušných orgánov

1. Do 19. decembra 2020 oznámi každý členský štát Komisii, ktorý orgán alebo ktoré orgány v zmysle článku 2 ods. 8 a 9 sú príslušné podľa jeho práva v prípadoch, keď je uvedený členský štát vydávajúcim štátom alebo vykonávajúcim štátom
2. Ak je to potrebné v dôsledku štruktúry jeho vnútorného právneho systému, každý členský štát môže určiť jeden alebo viacero ústredných orgánov zodpovedných za administratívne zasielanie a prijímanie osvedčení k príkazom na zaistenie a osvedčení k príkazom na konfiškáciu a za pomoc jeho príslušným orgánom. Každý členský štát informuje Komisiu o všetkých takýchto orgánoch, ktoré takto určí.
3. Komisia sprístupní doručené informácie podľa tohto článku všetkým členským štátom a EJS.

Článok 25

Oznamovanie

1. Vydávajúcí orgán a vykonávajúcí orgán sa v prípade potreby navzájom bezodkladne poradia akýmkoľvek vhodnými komunikačnými prostriedkami, aby sa zabezpečilo účinné uplatňovanie tohto nariadenia.
2. Každá komunikácia vrátane komunikácie na účely riešenia ťažkostí týkajúcich sa zasielania alebo overovania pravosti akýchkoľvek dokumentov potrebných na vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu sa vykonáva priamo medzi vydávajúcim orgánom a vykonávajúcim orgánom a v relevantných prípadoch – ak členský štát určil ústredný orgán v súlade s článkom 24 ods. 2 – sa vykonáva so zapojením tohto ústredného orgánu.

Článok 26

Viaceré príkazy

1. Ak sa vykonávajúcemu orgánu doručia dva alebo viaceré príkazy na zaistenie alebo príkazy konfiškáciu z rôznych členských štátov vydaných voči tej istej osobe, a majetok tejto osoby vo vykonávajúcom štáte nepostačuje na vykonanie všetkých príkazov, alebo ak sa vykonávajúcemu orgánu doručia dva alebo viaceré príkazy na zaistenie alebo konfiškáciu vo vzťahu k tej istej konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, vykonávajúcí orgán rozhodne o tom, ktorý z príkazov sa vykoná, v súlade s právom vykonávajúceho štátu, pričom tým nie je dotknutá možnosť odkladu vykonania príkazu na konfiškáciu v súlade s článkom 21.
2. Pri rozhodovaní vykonávajúcí orgán podľa možností uprednostní záujmy obetí. Zohľadní pritom tiež všetky relevantné okolnosti vrátane:
 - a) skutočnosti, či boli majetkové hodnoty už zaistené;
 - b) dátumov vydania jednotlivých príkazov a ich zaslania;

- c) závažnosti daného trestného činu; a
- d) miesta spáchania trestného činu.

Článok 27

Zastavenie vykonávania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu

1. Ak príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu nemôže byť viac vykonateľný alebo stratí platnosť, vydávajúci orgán bezodkladne vezme príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu späť.
2. Vydávajúci orgán okamžite informuje vykonávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, o späťvzátí príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, a o každom rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého je príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu vzatý späť.
3. Vykonávajúci orgán zastaví vykonávanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu hneď, ako je informovaný vydávajúcim orgánom podľa odseku 2, pokiaľ ešte vykonávanie nebolo dokončené. Vykonávajúci orgán bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, zašle vydávajúcemu štátu potvrdenie o zastavení.

Článok 28

Správa zaisteného a skonfiškovaného majetku a nakladanie s ním

1. Správa zaisteného a skonfiškovaného majetku sa riadi právom vykonávajúceho štátu.
2. Vykonávajúci štát spravuje zaistený alebo skonfiškovaný majetok s cieľom zabrániť zníženiu jeho hodnoty. Na tento účel má vykonávajúci štát s ohľadom na článok 10 smernice 2014/42/EÚ možnosť predat' alebo previesť zaistený majetok.
3. Zaistený majetok a peňažné prostriedky získané z predaja takéhoto majetku v súlade s odsekom 2 zostávajú vo vykonávajúcom štáte do zaslania osvedčenia k príkazu na konfiškáciu a vykonania príkazu na konfiškáciu bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť vrátenia majetku podľa článku 29.
4. Od vykonávajúceho štátu sa nevyžaduje predaj alebo vrátenie konkrétnych vecí, na ktoré sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu v prípade, ak tieto veci sú predmetmi kultúrnej hodnoty v zmysle článku 2 bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ ⁽¹⁾. Týmto nariadením nie je dotknutá povinnosť vrátiť predmety kultúrnej hodnoty podľa uvedenej smernice.

Článok 29

Vrátenie zaisteného majetku obeti

1. Ak vydávajúci orgán alebo iný príslušný orgán vydávajúceho štátu vydal v súlade so svojim vnútroštátnym právom rozhodnutie o tom, aby sa zaistený majetok vrátil obeti, vydávajúci orgán uvedie informácie o tomto rozhodnutí v osvedčení k príkazu na zaistenie, alebo informuje o tomto rozhodnutí vykonávajúci orgán neskôr.
2. Ak bol vykonávajúci orgán informovaný o rozhodnutí o vrátení zaisteného majetku obeti podľa odseku 1, prijme potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že ak bol daný majetok zaistený, tento majetok je v súlade s procesnými normami vykonávajúceho štátu čo najskôr vrátený obeti, v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) právny titul obete k majetku nie je spochybnený;
 - b) majetok nie je potrebný ako dôkaz v trestnom konaní vo vykonávajúcom štáte a
 - c) nemenia sa tým práva dotknutých osôb.

Vykonávajúci orgán informuje vydávajúci orgán v prípade, že sa majetok prevádza priamo obeti.

3. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že podmienky uvedené v odseku 2 nie sú splnené, bezodkladne sa akýmkoľvek vhodným spôsobom poradí s vydávajúcim orgánom s cieľom nájsť riešenie. Ak riešenie nemožno nájsť, vykonávajúci orgán môže rozhodnúť, že zaistený majetok obeti nevráti.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 1).

Článok 30

Nakladanie so skonfiškovaným majetkom alebo s peňažnými prostriedkami získanými z predaja takého majetku

1. Ak vydávajúcí orgán alebo iný príslušný orgán vydávajúceho štátu vydal v súlade so svojím vnútroštátnym právom rozhodnutie buď o vrátení skonfiškovaného majetku obeti, alebo o náhrade škody obeti, vydávajúcí orgán uvedie informácie o tomto rozhodnutí v osvedčení k príkazu na konfiškáciu alebo informuje o tomto rozhodnutí vykonávajúcí orgán neskôr.
2. Ak bol vykonávajúcí orgán informovaný o rozhodnutí o vrátení skonfiškovaného majetku obeti podľa odseku 1, prijme potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že ak bol daný majetok konfiškovaný, tento majetok je čo najskôr vrátený obeti, a to v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu. Vykonávajúcí orgán informuje vydávajúcí orgán v prípade, že sa majetok prevádza priamo obeti.
3. Ak vykonávajúcí orgán nemôže vrátiť majetok obeti v súlade s odsekom 2, ale na základe vykonania príkazu na konfiškáciu boli v súvislosti s daným majetkom získané peňažné prostriedky, zodpovedajúca suma sa prevedie obeti na účely vrátenia, a to v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu. Vykonávajúcí orgán informuje vydávajúcí orgán v prípade, že sa peňažné prostriedky prevádzajú priamo obeti. S akýmkoľvek zostávajúcim majetkom sa nakladá v súlade s odsekom 7.
4. Ak bol vykonávajúcí orgán informovaný o rozhodnutí o náhrade škody obeti podľa odseku 1 a na základe vykonania príkazu na konfiškáciu boli získané peňažné prostriedky, zodpovedajúca suma sa v rozsahu, v akom neprekračuje sumu uvedenú v osvedčení, prevedie obeti na účely náhrady škody, v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu. Vykonávajúcí orgán informuje vydávajúcí orgán v prípade, že sa peňažné prostriedky prevádzajú priamo obeti. S akýmkoľvek zostávajúcim majetkom sa nakladá podľa odseku 7.
5. Ak vo vydávajúcom štáte prebieha konanie o vrátení majetku obeti alebo o náhradu škody obeti, vydávajúcí orgán o tom informuje vykonávajúcí orgán. Vykonávajúcí štát sa zdrží nakladania so skonfiškovaným majetkom do oznámenia rozhodnutia o vrátení majetku alebo o náhrade škody obeti vykonávajúcemu orgánu, a to aj v prípadoch, keď už bol príkaz na konfiškáciu vykonaný.
6. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 až 5, sa s iným majetkom ako peňažnými prostriedkami, ktorý sa získal v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu, nakladá v súlade s týmito pravidlami:
 - a) majetok možno predať; v takom prípade sa s výnosom z predaja nakladá v súlade s odsekom 7;
 - b) majetok možno previesť vydávajúcemu štátu za podmienky, že ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej sumy, vydávajúcí orgán súhlasil s prevodom majetku vydávajúcemu štátu;
 - c) s výhradou písmena d), ak nemožno uplatniť písmeno a) alebo b), možno s majetkom naložiť iným spôsobom v súlade s právom vykonávajúceho štátu; alebo
 - d) majetok možno použiť na verejný záujem alebo na sociálne účely vo vykonávajúcom členskom štáte v súlade s jeho právom s výhradou súhlasu vydávajúceho štátu.
7. Ak k príkazu na konfiškáciu nie je priložené rozhodnutie o vrátení majetku alebo o náhrade škody obeti v súlade s odsekmi 1 až 5, alebo ak sa dotknuté členské štáty nedohodnú inak, vykonávajúcí štát naloží s peňažnými prostriedkami získanými v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu takto:
 - a) ak suma získaná v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu nepresahuje 10 000 EUR, prípadne vykonávajúcemu štátu; alebo
 - b) ak je suma získaná v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu vyššia ako 10 000 EUR, 50 % z tejto sumy prevedie vykonávajúcí štát vydávajúcemu štátu.

Článok 31

Náklady

1. Každý členský štát znáša svoje vlastné náklady vyplývajúce z uplatňovania tohto nariadenia; tým nie sú dotknuté ustanovenia týkajúce sa nakladania so skonfiškovaným majetkom stanovené v článku 28.
2. Vykonávajúcí orgán môže vydávajúcemu orgánu predložiť návrh, aby sa na nákladoch podieľal, ak je pred vykonaním alebo po vykonaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu zrejme, že vykonanie príkazu by spôsobilo vysoké alebo mimoriadne náklady.

K takýmto návrhom vykonávajúci orgán pripojí podrobný rozpis vzniknutých nákladov. Na základe takéhoto návrhu sa vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán navzájom poradia. V prípade potreby môže takúto poradu sprostredkovať Eurojust.

Konzultácie alebo aspoň ich výsledok sa zaznamenajú akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 32

Povinnosť informovať dotknuté osoby

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, vykonávajúci orgán po vykonaní príkazu na zaistenie alebo po rozhodnutí o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu podľa možností o takomto vykonaní a o takomto rozhodnutí v súlade s postupmi podľa svojho vnútroštátneho práva bezodkladne informuje dotknuté osoby, ak sú mu známe.
2. Informácie poskytnuté v súlade s odsekom 1 musia obsahovať názov vydávajúceho orgánu a opravné prostriedky dostupné podľa práva vykonávajúceho štátu. Informácie tiež musia obsahovať – aspoň stručne – dôvod tohto príkazu.
3. Ak je to vhodné, vykonávajúci orgán môže požiadať vydávajúci orgán o pomoc pri plnení povinností uvedených v odseku 1.

Článok 33

Opravné prostriedky vo vykonávajúcim štáte proti uznaniu a vykonaniu príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu

1. Dotknuté osoby majú vo vykonávajúcim štáte právo na účinné opravné prostriedky proti rozhodnutiu o uznaní a vykonaní príkazov na zaistenie podľa článku 7 a príkazov na konfiškáciu podľa článku 18. Právo na opravný prostriedok sa uplatňuje na súde vykonávajúceho štátu v súlade s jeho právom. Pokiaľ ide o príkazy na konfiškáciu, uplatnenie opravného prostriedku môže mať odkladný účinok, ak sa tak ustanovuje v práve vykonávajúceho štátu.
2. Vecné dôvody vydania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu nemožno napadnúť na súde vykonávajúceho štátu.
3. Príslušný orgán vydávajúceho štátu musí byť informovaný o akomkoľvek opravnom prostriedku uplatnenom v súlade s odsekom 1.
4. Týmto článkom nie je dotknuté uplatňovanie záruk a opravných prostriedkov vo vydávajúcim štáte v súlade s článkom 8 smernice 2014/42/EÚ.

Článok 34

Náhrada

1. Ak je vykonávajúci štát podľa svojho práva zodpovedný za škodu spôsobenú dotknutej osobe v dôsledku vykonania príkazu na zaistenie, ktorý mu bol zaslaný podľa článku 4 alebo príkazu na konfiškáciu, ktorý mu zaslaný podľa článku 14, vydávajúci štát musí vykonávajúcemu štátu nahradiť všetky sumy, ktoré boli dotknutej osobe zaplatené ako náhrada škody. Ak však vydávajúci štát môže vykonávajúcemu štátu preukázať, že táto škoda alebo akákoľvek jej časť bola spôsobená výhradne konaním vykonávajúceho štátu, vydávajúci štát a vykonávajúci štát sa navzájom dohodnú na výške náhrady.
2. Odsekom 1 nie je dotknuté právo členských štátov upravujúce nároky fyzických alebo právnických osôb na náhradu škody.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 35

Štatistiky

1. Členské štáty pravidelne zbierajú komplexné štatistické údaje získané od príslušných orgánov. Uvedené štatistické údaje uchovávajú a každoročne ich zasielajú Komisii. Uvedené štatistické údaje okrem informácií uvedených v článku 11 ods. 2 smernice 2014/42/EÚ zahŕňajú počet príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu, ktoré boli členským štátom doručené od iných členských štátov, ktoré boli uznané a vykonané a ktorých uznanie a vykonanie bolo odmietnuté.

2. Ak sú dostupné na ústrednej úrovni v dotknutom členskom štáte, zašlú členské štáty Komisii každoročne aj tieto štatistiky:
- počet prípadov, v ktorých obeť dostala náhradu škody alebo jej bolo priznané vrátenie majetku získaného vykonaním príkazu na konfiškáciu podľa tohto nariadenia; a
 - priemerná dĺžka obdobia vyžadovaná na vykonanie príkazu na zaistenie a príkazu na konfiškáciu podľa tohto nariadenia.

Článok 36

Zmeny osvedčenia a tlačíva

Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 37 delegované akty týkajúce sa akejkoľvek zmeny osvedčenia stanovených v prílohách I a II. Takéto zmeny musia byť v súlade s týmto nariadením a nesmú mať na ne vplyv.

Článok 37

Vykonávanie delegovania právomoci

- Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
- Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 36 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 19. decembra 2020.
- Delegovanie právomoci uvedené v článku 36 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
- Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
- Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
- Delegovaný akt prijatý podľa článku 36 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 38

Podávanie správ a preskúmanie

Komisia do 20. decembra 2025 a následne každých päť rokov predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia vrátane týchto otázok:

- možnosť členských štátov vydať a vziať späť vyhlásenia podľa článku 4 ods. 2 a článku 14 ods. 2;
- interakcia medzi dodržiavaním základných práv a vzájomným uznávaním príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu;
- uplatňovanie článkov 28, 29 a 30 v súvislosti so správou zaisteného a skonfiškovaného majetku a nakladaním s ním, vrátením majetku obetiam a náhradou škody obetiam.

Článok 39

Nahradenie

Týmto nariadením sa nahrádzajú ustanovenia rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV, pokiaľ ide o zaistenie majetku vo vzťahu k členským štátom viazaným týmto nariadením, a to od 19. decembra 2020.

Týmto nariadením sa nahrádza rámcové rozhodnutie 2006/783/SVV vo vzťahu k členským štátom viazaným týmto nariadením, a to od 19. decembra 2020.

V prípade členských štátov viazaných týmto nariadením sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2003/577/SVV, pokiaľ ide o zaistenie majetku a odkazy na rámcové rozhodnutie 2006/783/SVV, považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 40

Prechodné ustanovenia

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na osvedčenia k príkazom na zaistenie a osvedčenia k príkazom na konfiškáciu zaslané 19. decembra 2020 alebo neskôr.
2. Osvedčenia k príkazom na zaistenie a osvedčenia k príkazom na konfiškáciu zaslané pred 19. decembrom 2020 sa vo vzťahu k členským štátom viazaným týmto nariadením riadia naďalej až do konečného vykonania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu rámcovými rozhodnutiami 2003/577/SVV a 2006/783/SVV.

Článok 41

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 19. decembra 2020.

Článok 24 sa však uplatňuje od 18. decembra 2018.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 14. novembra 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predsedníčka
K. EDTSTADLER

PRÍLOHA I

OSVEDČENIE K PRÍKAZU NA ZAISTENIE

ODDIEL A:

Vydávajúci štát:

Vydávajúci orgán:

(Prípadný) potvrdzujúci orgán:

Vykonávajúci štát:

Vykonávajúci orgán (ak je známy):

ODDIEL B: Naliehavosť a/alebo vyžiadaný dátum vykonania

1. Uveďte, prosím, konkrétne dôvody naliehavosti:

- Existujú legitímne dôvody domnievať sa, že dotknutý majetok bude bezprostredne presunutý alebo zničený, konkrétne:

.....

- Vyšetrovacie alebo procedurálne potreby vo vydávajúcom štáte, konkrétne:

.....

2. Dátum vykonania:

- Žiada sa o vykonanie v konkrétny deň, a to:

- Je potrebná koordinácia medzi dotknutými členskými štátmi

Odôvodnenie žiadosti:

.....

ODDIEL C: Dotknutá(-é) osoba(-y)

Informácie o totožnosti osoby(osôb), voči ktorej(-ým) bol vydaný príkaz na zaistenie, alebo osoby (osôb), ktorá(-é) vlastní majetok, na ktorý sa vzťahuje tento príkaz (ak sa týka viac ako jednej osoby, uveďte, prosím, informácie o každej osobe):

1. Identifikačné údaje

i) V prípade fyzickej(-ých) osoby(osôb)

Priezvisko:

Meno(-á):

Prípadné iné relevantné mená/priezviská:

Prípadné prezývky:

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia, ak je k dispozícii:

Druh a číslo dokladu totožnosti (preukazu totožnosti, cestovného pasu), ak sú k dispozícii:

.....

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Bydlisko a/alebo známa adresa (ak táto adresa nie je známa, uveďte poslednú známu adresu):

.....

Jazyk či jazyky, ktorým dotknutá osoba rozumie:

Uveďte, prosím, postavenie, ktoré má dotknutá osoba v konaní:

- osoba, voči ktorej bol príkaz na zaistenie vydaný

- osoba, ktorá vlastní majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie

ii) V prípade právnickej(-ých) osoby(osôb)

Názov:

Právna forma:

Prípadne skrátený názov, bežne používaný názov alebo obchodné meno:

Registrované sídlo:

Registračné číslo:

Adresa:

Meno a priezvisko zástupcu:

Uveďte, prosím, postavenie, ktoré má dotknutá osoba v konaní:

- osoba, voči ktorej bol príkaz na zaistenie vydaný
 osoba, ktorá vlastní majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie

2. Uveďte, prosím, adresu miesta, kde sa má vykonať príkaz na zaistenie, ak sa nezhoduje s vyššie uvedenou adresou:

.....

3. Tretie strany, ktorých práva k majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie, sú týmto príkazom priamo dotknuté (totožnosť a dôvody):

.....

.....

4. Uveďte akékoľvek ďalšie informácie, ktoré môžu pomôcť pri vykonaní príkazu na zaistenie:

.....

ODDIEL D: Informácie o majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz

1. Označte, prosím, či sa príkaz vzťahuje na:

- peňažnú sumu
 konkrétnu vec či veci tvoriace súčasť majetku (hmotnú alebo nehmotnú, hnutelnú alebo nehnuteľnú)
 majetok zodpovedajúcej hodnoty (v kontexte konfiškácie podľa hodnoty)

2. Ak sa príkaz týka peňažnej sumy alebo majetku v hodnote zodpovedajúcej tejto peňažnej sume:

— Suma, ktorá sa má získať vykonaním vo vykonávajúcim štáte, vyjadrená číslom a slovom (s uvedením meny):

.....

— Celková suma, na ktorú sa vzťahuje príkaz, vyjadrená číslom a slovom (s uvedením meny):

.....

Dodatočné informácie:

— Dôvody, na základe ktorých sa domnievate, že dotknutá osoba má majetok/príjem vo vykonávajúcim štáte:

.....

— Opis majetku/zdroja príjmu dotknutej osoby (ak je to možné):

.....

— Presné miesto, kde sa nachádza majetok/zdroj príjmu dotknutej osoby (ak nie je známe, uveďte posledné známe miesto):

.....

— Údaje o bankovom účte dotknutej osoby (ak sú známe):

.....

3. Ak sa príkaz týka konkrétnej veci či vecí tvoriacich súčasť majetku alebo majetku v hodnote zodpovedajúcej tomuto majetku:

Dôvody zaslania príkazu vykonávajúcemu štátu:

- konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku sa nachádzajú vo vykonávajúcim štáte
 konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku sú registrované vo vykonávajúcim štáte

- vydávajúcí orgán sa opodstatnene domnieva, že celá konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku alebo časť takejto veci či vecí tvoriacich súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, sa nachádza(-jú) vo vykonávajúcim štáte.

Dodatočné informácie:

- Dôvody, na základe ktorých sa domnievate, že konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku sa nachádzajú vo vykonávajúcim štáte:
-

- Opis veci tvoriacej súčasť majetku:
-

- Miesto, kde sa vec či veci tvoriace súčasť majetku nachádzajú (ak nie je známe, uveďte posledné známe miesto):
-

- Iné relevantné informácie (napr. ustanovenie súdneho správcu):
-

ODDIEL E: Dôvody vydania príkazu na zaistenie

1. Zhrnutie skutkového stavu

Uveďte dôvody vydania príkazu na zaistenie, vrátane týchto informácií:

- zhrnutie skutkového stavu spolu s opisom trestného(-ých) činu(-ov):
-

- aktuálne štádium vyšetrovania:
-

- dôvody zaistenia:
-

- iné relevantné informácie:
-

2. Povaha a právna kvalifikácia trestného(-ých) činu(-ov), v súvislosti s ktorým(-i) sa vydal príkaz na zaistenie, a uplatniteľné právne ustanovenie(-a):

.....

3. Trestá sa trestný čin, v súvislosti s ktorým sa vydáva príkaz na zaistenie, vo vydávajúcim štáte odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a patrí medzi trestné činy uvedené v tomto zozname? (zaškrtnite, prosím, príslušné políčko). V prípade, že sa príkaz na zaistenie týka viacerých trestných činov, uveďte, prosím, v zozname trestných činov uvedenom nižšie čísla (zodpovedajúce trestným činom opísaným v bodoch 1 a 2).

- účasť na zločinnom spolčení
- terorizmus
- obchodovanie s ľuďmi
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a s výbušnami
- korupcia
- podvod vrátane podvodov a iných trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie vymedzených v smernici (EÚ) 2017/1371
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura
- počítačová kriminalita

- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami
- uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu
- vražda alebo závažné ublíženie na zdraví
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami
- únos, obmedzovanie osobnej slobody alebo branie rukojemníka
- rasizmus a xenofóbia
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel
- podvodné konanie
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie
- falšovanie a pozmeňovanie výrobkov, vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami
- falšovanie platobných prostriedkov
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami
- znásilnenie
- podpaľačstvo
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla
- sabotáž

4. Iné relevantné informácie (napr. vzťah medzi majetkom a trestným činom):

.....

ODDIEL F: Dôvernosť príkazu a/alebo žiadosti o osobitné formálne náležitosti

Potreba zachovať dôvernosť informácií uvedených v príkaze po jeho vykonaní:

.....

Potreba splnenia osobitných formálnych náležitostí v čase vykonania:

.....

ODDIEL G: Ak bolo osvedčenie k príkazu na zaistenie zaslané viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, uveďte tieto informácie:

1. Osvedčenie k príkazu na zaistenie bolo zaslané tomuto ďalšiemu vykonávajúcemu štátu (týmto ďalším vykonávajúcim štátom) (uveďte štát a orgán):

.....

.....

2. Osvedčenie k príkazu na zaistenie bolo zaslané viac ako jednému vykonávajúcemu štátu z týchto dôvodov:

Ak sa príkaz na zaistenie týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku:

- Predpokladá sa, že konkrétne veci tvoriace súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch
- Zaistenie konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku si vyžaduje vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte

Ak sa príkaz na zaistenie týka peňažnej sumy:

- Odhadovaná hodnota majetku, ktorý možno zaistiť vo vydávajúcom štáte a v ktoromkoľvek vykonávajúcom štáte, pravdepodobne nestačí na získanie celej sumy, na ktorú sa vzťahuje príkaz.
- Iné konkrétne potreby:

.....

3. Ocenenie majetkových hodnôt, ak je známe, v každom vykonávajúcom štáte:

.....

4. Ak si zaistenie konkrétnej veci či konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku vyžaduje vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte, opis krokov, ktoré je vo vykonávajúcom štáte potrebné vykonať:

.....

ODDIEL H: Vzťah ku skoršiemu príkazu na zaistenie a/alebo k inému príkazu(-om) alebo žiadosti(-iam)

Uveďte, prosím, či tento príkaz na zaistenie súvisí so skorším príkazom alebo žiadosťou (napr. príkaz na zaistenie, európsky vyšetrovací príkaz, európsky zatykač a vzájomná právna pomoc). Ak je to vhodné, uveďte nasledovné informácie relevantné pre identifikáciu predchádzajúceho príkazu alebo žiadosti:

— druh príkazu/žiadosti:

.....

— dátum vydania:

.....

— orgán, ktorému sa zaslal príkaz/zaslala žiadosť:

.....

— referenčné číslo pridelené vydávajúcim orgánom:

.....

— referenčné číslo(-a) pridelené vykonávajúcim(-i) orgánom(-mi):

.....

ODDIEL I: Konfiškácia

Uveďte, prosím, či:

k tomuto osvedčeniu k príkazu na zaistenie je pripojené osvedčenie k príkazu na konfiškáciu vydaného vo vydávajúcim štáte (referenčné číslo osvedčenia k príkazu na konfiškáciu):

.....

majetok zostane zaistený vo vykonávajúcom štáte, pokiaľ nebude zaslaný a vykonaný príkaz na konfiškáciu (ak je to možné, predpokladaný dátum predloženia osvedčenia k príkazu na konfiškáciu):

.....

ODDIEL J: Alternatívne opatrenia

1. Uveďte, prosím, či vydávajúci štát súhlasí s tým, aby vykonávajúci štát uplatnil alternatívne opatrenia v prípade, že príkaz na zaistenie nemožno úplne alebo sčasti vykonať:

Áno

Nie

2. Ak áno, uveďte, aké sankcie sa môžu uplatniť:

.....

ODDIEL K: VRÁTENIE ZAISTENÉHO MAJETKU

1. Uveďte, prosím, či bolo vydané rozhodnutie o vrátení zaisteného majetku obeti:

Áno

Nie

Ak áno, uveďte, prosím, tieto údaje o rozhodnutí o vrátení zaisteného majetku obeti:

Orgán, ktorý vydal rozhodnutie (úradný názov):

.....

Dátum vydania rozhodnutia:

Referenčné číslo rozhodnutia (ak je k dispozícii):

Opis majetku, ktorý sa má vrátiť:

Meno a priezvisko obeť:

Adresa obeť:

Ak je nárok obeť na majetku spochybný, uveďte, prosím, podrobnosti (osoby, ktoré spochybujú nárok, dôvody atď.):

.....

Ak by vrátením mohli byť dotknuté práva dotknutých osôb, uveďte, prosím, podrobnosti (dotknuté osoby, ktorých práva by mohli byť dotknuté, dôvody atď.):

.....

2. Prebieha vo vydávajúcom štáte konanie o vrátení zaisteného majetku obeť?

Nie

Áno, výsledok sa oznámi vykonávajúcemu orgánu

Vydávajúci orgán musí byť informovaný v prípade priameho prevodu obeť.

ODDIEL L: Opravné prostriedky

Orgán vo vydávajúcom štáte, ktorý môže poskytnúť ďalšie informácie o postupoch uplatnenia opravných prostriedkov vo vydávajúcom štáte a informácie o dostupnosti právnej pomoci, prekladu a tlmočenia:

Vydávajúci orgán (pozri oddiel M)

Potvrdzujúci orgán (pozri oddiel N)

Iné:

.....

ODDIEL M: Údaje o vydávajúcom orgáne

Druh vydávajúceho orgánu:

sudca, súd, prokurátor

iný príslušný orgán určený podľa práva vydávajúceho štátu

Názov orgánu:

Meno a priezvisko kontaktnej osoby:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Spis č.:

Adresa:

Tel. č.: (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax č.: (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail:

Jazyky, v ktorých možno komunikovať s vydávajúcim orgánom:

Kontaktné údaje osoby(osôb), ktorú(-é) možno kontaktovať so žiadosťou o dodatočné informácie alebo s cieľom dohodnúť praktické opatrenia na vykonanie príkazu, pokiaľ nie sú zhodné s dosiaľ uvedenými údajmi:

Meno a priezvisko/titul/organizácia:

Adresa:

E-mail:/tel. č.:

Podpis vydávajúceho orgánu a/alebo jeho zástupcu, ktorý potvrdzuje presnosť a správnosť obsahu osvedčenia k príkazu na zaistenie:

Meno a priezvisko:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Dátum:

Odtlačok úradnej pečiatky (ak je k dispozícii):

ODDIEL N: Údaje o orgáne, ktorý príkaz na zaistenie potvrdil

Uveďte, prosím, druh orgánu, ktorý príkaz na zaistenie potvrdil (v relevantných prípadoch):

sudca alebo súd

prokurátor

Názov potvrdzujúceho orgánu:

Meno a priezvisko kontaktnej osoby:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Spis č.:

Adresa:

Tel. č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail:

Jazyky, v ktorých možno komunikovať s potvrdzujúcim orgánom:

Uveďte, prosím, hlavný kontaktný bod pre vykonávajúci orgán:

vydávajúci orgán

potvrdzujúci orgán

Podpis a údaje potvrdzujúceho orgánu a/alebo jeho zástupcu:

.....

Meno a priezvisko:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Dátum:

Odtlačok úradnej pečiatky (ak je k dispozícii):

ODDIEL O: Ústredný orgán

Ak bola zodpovednosť za administratívne zasielanie a prijímanie osvedčenia k príkazom na zaistenie vo vydávajúcom štáte zverená ústrednému orgánu, uveďte, prosím:

Názov ústredného orgánu:

Meno a priezvisko kontaktnej osoby:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Spis č.:

Adresa:

Tel. č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail:

ODDIEL P: Prílohy

Uveďte, prosím, prílohy k osvedčeniu:

PRÍLOHA II

OSVEDČENIE K PRÍKAZU NA KONFIŠKÁCIU

<p>ODDIEL A:</p> <p>Vydávajúci štát:</p> <p>Vydávajúci orgán:</p> <p>Vykonávajúci štát:</p> <p>Vykonávajúci orgán (ak je známy):</p>
<p>ODDIEL B: Príkaz na konfiškáciu</p> <p>1. Súd, ktorý vydal príkaz na konfiškáciu (úradný názov):</p> <p>2. Referenčné číslo príkazu na konfiškáciu (ak je k dispozícii):</p> <p>3. Príkaz na konfiškáciu bol vydaný (dátum):</p> <p>4. Príkaz na konfiškáciu nadobudol právoplatnosť (dátum):</p>
<p>ODDIEL C: Dotknutá(-é) osoba(-y)</p> <p>Informácie o totožnosti osoby(osôb), voči ktorej(-ým) bol vydaný príkaz na konfiškáciu, alebo osoby(osôb), ktorá(-é) vlastní(-ia) majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu (ak sa týka viac ako jednej osoby, uveďte, prosím, informácie o každej osobe):</p> <p>1. Identifikačné údaje</p> <p>i) V prípade fyzických osôb</p> <p>Priezvisko:</p> <p>Meno(-á):</p> <p>Prípadné iné relevantné mená/priezviská:</p> <p>Prípadné prezývky:</p> <p>Pohlavie:</p> <p>Štátna príslušnosť:</p> <p>Rodné číslo alebo číslo sociálneho poistenia, ak je k dispozícii:</p> <p>Druh a číslo dokladu totožnosti (preukazu totožnosti alebo cestovného pasu), ak sú k dispozícii:</p> <p>Dátum narodenia:</p> <p>Miesto narodenia:</p> <p>Bydlisko a/alebo známa adresa (ak adresa nie je známa, uveďte poslednú známu adresu):</p> <p>Jazyk či jazyky, ktorým dotknutá osoba rozumie:</p> <p>Uveďte, prosím, postavenie, ktoré má dotknutá osoba v konaní:</p> <p>☐ osoba, voči ktorej bol príkaz na konfiškáciu vydaný</p> <p>☐ osoba, ktorá vlastní majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu</p> <p>ii) V prípade právnickej(-ých) osoby(osôb)</p> <p>Názov:</p> <p>Právna forma:</p> <p>Prípadne skrátený názov, bežne používaný názov alebo obchodné meno:</p>

Registrované sídlo:

Registračné číslo:

Adresa:

Meno a priezvisko zástupcu:

Uveďte, prosím, postavenie, ktoré má dotknutá osoba v konaní:

- osoba, voči ktorej bol príkaz na konfiškáciu vydaný
 osoba, ktorá vlastní majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu

2. Uveďte, prosím, adresu miesta, kde sa má vykonať príkaz na konfiškáciu, ak sa nezhoduje s vyššie uvedenou adresou:

.....

3. Tretie strany, ktorých práva k majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie, sú týmto príkazom priamo dotknuté (totožnosť a dôvody):

.....

.....

4. Uveďte akékoľvek ďalšie informácie, ktoré môžu pomôcť pri vykonaní príkazu na konfiškáciu:

.....

ODDIEL D: Informácie o majetku, na ktorý sa príkaz vzťahuje

- Súd rozhodol, že majetok:
- predstavuje príjmy z trestného činu alebo zodpovedá hodnote takýchto príjmov, či už úplnej alebo čiastočnej
 - predstavuje nástroje na spáchanie trestného činu alebo zodpovedá ich hodnote
 - podlieha konfiškácii v dôsledku uplatnenia akýchkoľvek právomocí na konfiškáciu vo vydávajúcom štáte ustanovených v smernici 2014/42/EÚ (vrátane rozšírenej konfiškácie)
 - podlieha konfiškácii podľa akýchkoľvek iných ustanovení týkajúcich sa právomocí na konfiškáciu vrátane konfiškácie bez konečného odsudzujúceho rozsudku podľa práva vydávajúceho štátu po konaní v súvislosti s trestným činom

2. Označte, prosím, či sa príkaz vzťahuje na:

- peňažnú sumu
 konkrétnu vec či veci tvoriace súčasť majetku (hmotnú alebo nehmotnú, hnuiteľnú alebo nehnuteľnú)
 majetok v zodpovedajúcej hodnote (v kontexte konfiškácie podľa hodnoty)

3. Ak sa príkaz týka peňažnej sumy alebo majetku v hodnote zodpovedajúcej peňažnej sume:

— Suma, ktorá sa má získať vo vykonávajúcom štáte, vyjadrená číslom a slovom (s uvedením meny):

.....

— Celková suma, na ktorú sa vzťahuje príkaz, vyjadrená číslom a slovom (s uvedením meny):

.....

Dodatočné informácie:

— Dôvody, na základe ktorých sa domnievate, že dotknutá osoba má majetok/príjem vo vykonávajúcom štáte:

.....

— Opis majetku/zdroja príjmu dotknutej osoby (ak je to možné):

.....

— Presné miesto, kde sa nachádza majetok/zdroj príjmu dotknutej osoby (ak nie je známe, uveďte posledné známe miesto):

— Údaje o bankovom účte dotknutej osoby (ak sú známe):

.....

4. Ak sa príkaz týka konkrétnej veci či vecí tvoriacich súčasť majetku alebo majetku v hodnote zodpovedajúcej to-
muto majetku:

Dôvody zaslania príkazu vykonávajúcemu štátu:

- konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku sa nachádzajú vo vykonávajúcim štáte
- konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku sú registrované vo vykonávajúcim štáte
- vydávajúci orgán sa opodstatnene domnieva, že celá konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku alebo
časť takejto veci či vecí tvoriacich súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, sa nachádza(-jú) vo vykonáva-
júcom štáte.

Dodatočné informácie:

- Dôvody, na základe ktorých sa domnievate, že konkrétna vec či veci tvoriace súčasť majetku sa
nachádza(-jú) vo vykonávajúcim štáte:
-
- Opis veci tvoriacej súčasť majetku
.....
- Miesto, kde sa vec tvoriaca súčasť majetku nachádza (ak nie je známe, uveďte posledné známe miesto):
.....
- Ďalšie relevantné informácie (napr. ustanovenie súdneho správcu):
.....

5. Informácie o premene a prevode majetku

Ak sa príkaz týka konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, uveďte, či sa v práve vydávajúceho štátu stanovuje, že
konfiškácia vo vykonávajúcim štáte môže byť vykonaná prostredníctvom konfiškácie peňažnej sumy zodpoveda-
júcej hodnote majetku, ktorý by sa inak konfiškoval:

- Áno
- Nie

ODDIEL E: Príkaz na zaistenie

Uveďte, prosím, či:

- k príkazu na konfiškáciu je pripojený príkaz na zaistenie vydaný vo vydávajúcim štáte (referenčné číslo osved-
čenia k príkazu na zaistenie):
.....
- majetok bol zaistený v súlade so skorším príkazom na zaistenie zaslaným vykonávajúcemu štátu
- dátum vydania príkazu na zaistenie:
- dátum zaslania príkazu na zaistenie:
- orgán, ktorému sa zaslal:
- referenčné číslo pridelené vydávajúcim orgánom:
- referenčné číslo pridelené vykonávajúcimi orgánmi:

ODDIEL F: Dôvody na vydanie príkazu na konfiškáciu

1. Zhrnutie skutkového stavu a dôvody, prečo bol príkaz na konfiškáciu vydaný, vrátane opisu súvisiaceho(-ich)
trestného(-ých) činu(-ov) a iné relevantné informácie:
.....
2. Povaha a právna kvalifikácia trestných činov, v súvislosti s ktorými sa vydal príkaz na konfiškáciu, a uplatniteľné
právne ustanovenie(-a):
.....

3. Trestá sa trestný čin, v súvislosti s ktorým sa vydáva príkaz na konfiškáciu, vo vydávajúcim štáte odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a patrí medzi trestné činy uvedené v tomto zozname? (zaškrtnite, prosím, príslušné políčko). V prípade, že sa príkaz na konfiškáciu týka viacerých trestných činov, uveďte, prosím, v zozname trestných činov uvedenom nižšie čísla (ktoré zodpovedajú trestným činom opísaným v bodoch 1 a 2).

- účasť na zločinnom spolčení
- terorizmus
- obchodovanie s ľuďmi
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a s výbušninami
- korupcia
- podvod vrátane podvodov a iných trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie vymedzených v smernici (EÚ) 2017/1371
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura
- počítačová kriminalita
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami
- uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu
- vražda alebo závažné ublíženie na zdraví
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami
- únos, obmedzovanie osobnej slobody alebo branie rukojemníka
- rasizmus a xenofóbia
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel
- podvodné konanie
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie
- falšovanie a pozmeňovanie výrobkov, vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami
- falšovanie platobných prostriedkov
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami
- znásilnenie
- podpaľačstvo
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla
- sabotáž

4. Iné relevantné informácie (napr. vzťah medzi majetkom a trestným činom):

.....

ODDIEL G: Ak bolo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu zaslané do viac než jedného vykonávajúceho štátu, uveďte tieto informácie:

1. Osvedčenie k príkazu na konfiškáciu bolo zaslané tomuto ďalšiemu vykonávajúcemu štátu (týmto ďalším vykonávajúcim štátom) (uveďte štát a orgán):

.....

2. Osvedčenie k príkazu na konfiškáciu bolo zaslané viac ako jednému vykonávajúcemu štátu z týchto dôvodov:
Ak sa príkaz na konfiškáciu týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku:
- Predpokladá sa, že konkrétne veci tvoriace súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch
 - Konfiškácia konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku si vyžaduje vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte
- Ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej sumy:
- Dotknutý majetok nebol zaistený podľa nariadenia (EÚ) 2018/1805
 - Odhadovaná hodnota majetku, ktorý možno skonfiškovať vo vydávajúcom štáte a v ktoromkoľvek vykonávajúcom štáte, pravdepodobne nestačí na konfiškáciu celej sumy, na ktorú sa vzťahuje príkaz
 - Iné konkrétne potreby:
.....
3. Ocenenie majetkových hodnôt, ak je známe, v každom vykonávajúcom štáte:
.....
.....
4. Ak si konfiškácia konkrétnej veci či vecí tvoriacich súčasť majetku vyžaduje vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte, opis krokov, ktoré je vo vykonávajúcom štáte potrebné vykonať:
.....

ODDIEL H: Konania, ktoré viedli k vydaniu príkazu na konfiškáciu

Uveďte, prosím, či sa osoba, voči ktorej bol príkaz na konfiškáciu vydaný, osobne zúčastnila na súdnom konaní, ktorého výsledkom je príkaz na konfiškáciu, ktorý je spojený s konečným odsudzujúcim rozsudkom:

1. Áno, osoba sa osobne zúčastnila na súdnom konaní.
2. Nie, osoba sa osobne nezúčastnila na súdnom konaní.
3. Nie, v súlade s vnútroštátnymi procesnými normami sa neuskutočnilo žiadne pojednávanie.
4. Ak ste zaškrtnuli políčko v bode 2, potvrdzte, prosím, či ide o jeden z nasledujúcich prípadov:
 - 4.1a. osoba bola osobne predvolaná (deň/mesiac/rok) ..., a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste súdneho konania, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu, a bola informovaná o tom, že možno vydať príkaz na konfiškáciu, ak sa nezúčastní na súdnom konaní

ALEBO

 - 4.1b. osoba nebola osobne predvolaná, ale sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste súdneho konania, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu, a to takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba vedela o plánovanom súdnom konaní a bola informovaná o tom, že možno vydať príkaz na konfiškáciu, ak sa nezúčastní na súdnom konaní

ALEBO

 - 4.2. osoba, vedomá si plánovaného súdneho konania, splnomocnila obhajcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v súdnom konaní, a tento obhajca ju v súdnom konaní skutočne obhajoval

ALEBO

 - 4.3. osobe bol doručený príkaz na konfiškáciu dňa (deň/mesiac/rok) ... a bola výslovne poučená o práve na obnovu súdneho konania alebo na odvolacie konanie, na ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnili opätovné preskúmanie veci samej vrátane preskúmania nových dôkazov a ktoré by mohli viesť k zrušeniu pôvodného príkazu na konfiškáciu a vydaniu nového, a
 - osoba výslovne uviedla, že proti príkazu na konfiškáciu nepodala opravný prostriedok

ALEBO

 - osoba nepodala návrh na obnovu súdneho konania alebo odvolanie v príslušnej lehote

5. Ak ste zaškrtili bod 4.1b, 4.2 alebo 4.3, uveďte, prosím, informácie o tom, ako bola príslušná podmienka splnená:

ODDIEL I: Alternatívne opatrenia vrátane trestov odňatia slobody

1. Uveďte, prosím, či vydávajúcí štát súhlasí s tým, aby vykonávajúci štát uplatnil alternatívne opatrenia v prípade, že príkaz na konfiškáciu nemožno úplne alebo sčasti vykonať:

- Áno
 Nie

2. Ak áno, uveďte, ktoré opatrenia sa môžu uplatniť:

odňatie slobody (maximálna dĺžka):

.....

verejnoprospešné práce (alebo ekvivalentná činnosť) (maximálna dĺžka):

.....

iné opatrenia (opis):

.....

ODDIEL J: Rozhodnutie o vrátení majetku obeti alebo náhrade škody obeti

1. Vyhovujúce, prosím, označte:

vydávajúcí orgán alebo iný príslušný orgán vydávajúceho štátu vydal rozhodnutie o náhrade škody obeti alebo vrátení majetku obeti s touto peňažnou sumou:

.....

vydávajúcí orgán alebo iný príslušný orgán vydávajúceho štátu vydal rozhodnutie o vrátení tohto nepeňažného majetku obeti:

.....

vo vydávajúcom štáte prebiehajú konania o vrátení majetku obeti a výsledok sa oznámi vykonávajúcemu orgánu

2. Údaje o rozhodnutí o vrátení majetku alebo náhrade škody obeti:

Orgán, ktorý vydal rozhodnutie (úradný názov):

Dátum rozhodnutia:

Dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia:

Referenčné číslo rozhodnutia (ak je k dispozícii):

Opis majetku, ktorý sa má vrátiť:

Meno a priezvisko obete:

Adresa obete:

Vydávajúcí orgán musí byť informovaný v prípade priameho prevodu obeti.

ODDIEL K: Údaje o vydávajúcom orgáne

Názov orgánu:

Meno a priezvisko kontaktnej osoby:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Spis č.:

Adresa:

Tel. č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail:

Jazyky, v ktorých možno komunikovať s vydávajúcim orgánom:

Kontaktné údaje osoby(osôb), ktorú(-é) možno kontaktovať so žiadosťou o dodatočné informácie alebo s cieľom dohodnúť praktické opatrenia na vykonanie príkazu alebo prevod majetku:

.....
Meno a priezvisko/titul/organizácia:

Adresa:

E-mail:/tel. č.:

Podpis vydávajúceho orgánu a/alebo jeho zástupcu, ktorý potvrdzuje presnosť a správnosť obsahu osvedčenia k príkazu na konfiškáciu:

Meno a priezvisko:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Dátum:

Odtlačok úradnej pečiatky (ak je k dispozícii):

ODDIEL L: Ústredný orgán

Ak bola zodpovednosť za administratívne zasielanie a prijímanie osvedčení k príkazu na konfiškáciu vo vydávajúcom štáte zverená ústrednému orgánu, prosím, uveďte:

Názov ústredného orgánu:

Meno a priezvisko kontaktnej osoby:

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

Spis č.:

Adresa:

Tel. č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail:

ODDIEL M: Platobné údaje vydávajúceho štátu

IBAN:

BIC:

Meno a priezvisko/názov majiteľa bankového účtu:

ODDIEL N: Prílohy

Uveďte, prosím, prílohy k osvedčeniu: